Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 561
Vineri 11 septembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Să executăm lucrările agricole de toamnă la timp și bine

LA ARAT

Executarea arăturilor constituie una din preocupările de seamă și pentru mecanizatorii de la gospodăria de stat Costești-Vale, raionul Titu. In fotografie: tractoristul Neguț Vasile din brigada II, arînd terenurile ce urmează a fi însămînțate cu păioase de toamnă.

Foto: C. DUMITRU

Insilozări de nutrețuri

Apropierea toamnei găsește pe colectiviștii din comuna Titu, regiunea București, antrenați tot mai mult în munca de pregătire a campaniei de însămînțări și de însilozare a furajelor pentru hrana animalelor gospodăriei pe timp de iarnă.

Cu ajutorul tractoriștilor de la stațiunea de mașini și tractoare Titu, ei au terminat la timp arăturile de vară, iar de cîteva zile au început însilozarea furajelor. Convinși că nutrețul însilozat constituie o hrană dintre cele mai bune pentru animalele gospodăriei, colectiviștii din Titu au hotărît ca în acest an să însilozeze peste 200 tone de coceni, porumb furajer și borhot de sfeclă de zahăr.

Tocătoarele mecanice de la S.M.T.-ul Titu au intrat acum în funcțiune. Colectiviștii cară de pe cîmp porumbul pentru însilozat, asigurînd funcționarea fără întrerupere a tocătoarelor. Lucrările acestea de care depinde obținerea a noi succese în creșterea animalelor, în obținerea unor producții sporite de lapte, sînt efectuate sub directa supraveghere a tovarășei Maria Pantazi, președinta gospodăriei.

— Vom asigura în acest an, spuneau colectiviștii din Titu, circa 10 tone de furaje însilozate pe cap de vită mare și în special pentru fiecare vacă de lapte a gospodăriei noastre colective.

Pentru atingerea acestui important obiectiv, colectiviștii din Titu folosesc din plin timpul prielnic de muncă, astfel încît pe lîngă pregătirile pentru campania însămînțărilor de toamnă, să fie gata și cu lucrările de însilozare a nutrețurilor necesare la iarnă, animalelor.

Pregătiri intense

In vederea desfășurării în cele mai bune condiții a campaniei agricole de toamnă, muncitorii secției Mircești a gospodăriei de stat Secueni, regiunea Bacău, în frunte cu comuniștii, au făcut intense pregătiri.

Pe întreaga secție în acest an se vor însămînța 325 ha cu grîu, 30 ha cu orz de toamnă și 25 ha cu secară de toamnă pentru masă verde. Trebuie menționat faptul că pînă la data de 29 august, secara a și fost însămînțată. Cît privește arăturile de vară ele au fost efectuate pe o suprafață de 420 de ha, numai cu pluguri cu antetrupiță. De asemenea, pînă în prezent a fost pregătită o cantitate de 33 tone de sămînță de grîu din soiul Cenad 117.

La efectuarea arăturilor, cele mai bune rezultate au fost obținute de către comunistul Sturzu Gheorghe, candidatul de partid Kain Stelian și tractoriștii Zavati Gh. și Dumitrel Gh.

Ș. VIRGIL
corespondent

Succesele mecanizatorilor de la S.M.T. Roman

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, mecanizatorii de la S.M.T. Roman, regiunea Bacău, au reușit ca în ultimele zile ale lunii august să realizeze planul pe campania de vară. Mecanizatorii au avut și satisfacția obținerii de către unitățile agricole socialiste deservite de ei, a unor producții frumoase. Așa spre exemplu, gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie“ din comuna Poenari, pe tarlalele căreia a lucrat brigada comunistului Moroșanu Alexandru, a obținut în acest an 2.100 kg orz la ha, iar gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu“ din comuna Horia peste 2.000 kg grîu la ha.

Cele mai frumoase rezultate în campania de vară au fost obținute de către tractoriștii Butnaru Gh. (care și-a realizat planul pe campania de vară pînă la 23 August în proporție de 184 la sută), Viucă Constantin (165 la sută) și combinerul Toma Constantin (132 la sută).

Zilele acestea mecanizatorii de la S.M.T. Roman au început bătălia pentru succesul campaniei agricole de toamnă, executînd arături pentru însămînțări.

V. ȘINDILARU
corespondent

In G.A.S.-urile din regiunea București

Ritmul recoltării sfeclei de zahăr trebuie intensificat!

Paralel cu celelalte munci agricole, o lucrare de seamă care nu trebuie neglijată în această perioadă este recoltatul sfeclei de zahăr. Dînd atenția cuvenită acestei lucrări, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din cuprinsul regiunii București au recoltat pînă la data de 4 septembrie sfecla de zahăr pe o suprafață de peste 9.000 ha. Cele mai bune rezultate au fost obținute în raioanele Giurgiu, Snagov, Alexandria și altele, unde procentul recoltărilor variază între 40-60 la sută față de suprafețele însămînțate.

Ținînd seama de posibilitățile mari pe care le au gospodăriile de stat din regiune, ne-am așteptat ca și în aceste unități recoltatul sfeclei de zahăr să fie intensificat. Din păcate realitatea este cu totul alta. Pînă la aceeași dată, în aceste unități se recoltase sfecla de zahăr de pe abia 300 de ha din cele 2.637 ha cultivate. Mult rămase în urmă cu recoltatul se găsesc îndeosebi gospodăriile de stat Călărași, Mînăstirea, Pietroșani, Roseți, I. L. Caragiale și altele, care au și cele mai mari suprafețe însămînțate cu această plantă.

Evaluările făcute de tehnicieni, au dovedit că o serie de gospodării de stat vor obține în acest an producții medii sporite de sfeclă de zahăr la hectar. Bunăoară, gospodăriile de stat Buciumeni, Balaciu și I. L. Caragiale, vor recolta după calculele făcute, în medie, cîte 30—31.000 kg la ha.

Pentru a strînge recolta bogată de sfeclă de zahăr din acest an, cît și pentru a elibera mai devreme terenurile ocupate de această plantă în vederea însămînțărilor de toamnă, conducerile gospodăriilor agricole de stat din regiunea București trebuie să ia măsuri urgente ca în aceste zile ritmul recoltării și predării sfeclei de zahăr să fie intensificat.

T. B.

Colectiviștii se pregătesc pentru campania de toamnă

Membrii gospodăriei colective din comuna Mihai Viteazu, raionul Istria, acordă o atenție deosebită pregătirilor în vederea însămînțărilor, însilozării furajelor și construcțiilor pentru animale. Pînă în prezent, din cele 1.500 ha. ce vor fi însămînțate cu grîu, orz și secară, au fost arate mai mult de 1.000 ha. De asemenea, au fost selectate 15 vagoane griu de sămînță, însilozate peste 200 tone de furaj și terminată construcția unui grajd pentru 50 de capete vite mari.

ION CORCODEL
corespondent

Au depășit planul de arături

In raionul Drăgășani, regiunea Pitești, planul arăturilor adînci de vară a fost îndeplinit încă de la 25 august, cele mai frumoase rezultate obținîndu-se în comunele Amărăști, Crețeni, Olteanca, Zăvideni și Strejeștii de jos, unde s-au arat suprafețe chiar mai mari decît cele planificate.

La obținerea acestui succes, o contribuție importantă au adus mecanizatorii de la S.M.T. Drăgășani, care la mijlocul lunii august, își îndepliniseră planul campaniei de vară, în procent de 110 la sută.

— Planul de arături adînci de vară al stațiunii noastre, spunea tov. ing. N. Stroe, agronomul șef al stațiunii, a fost depășit cu 350 de hantri. Cele mai frumoase succese la pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă au fost obținute de către brigada a 2-a (compusă din 9 tractoare și condusă de tov. Ivan Vasile), care lucrează în comunele Ștefănești, Grădinari și Voicești. Un aport prețios la realizarea unui volum mare de arături l-au adus tractoriștii din cele 12 schimburi de noapte, care au lucrat în Drăgășani, Strejești, Voicești și alte comune.

Peste puține zile, mecanizatorii de la S.M.T. Drăgășani vor începe însămînțările de toamnă la cele 16 gospodării colective și 52 de întovărășiri agricole pe care le deservesc. In acest scop au fost încheiate din vreme contractele de lucrări.

AL. ION

In raionul Urziceni pregătirea seminței trebuie grăbită

După recoltatul și treieratul culturilor de păioase, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Urziceni, regiunea București, au avut de executat un mare volum de arături. Folosind din plin timpul bun de muncă și întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, precum și atelajele existente, aici s-a făcut arătură de vară pînă mai zilele trecute pe o suprafață de 26.067 de ha., din cele 26.500 ha. planificate.

De cîteva zile s-a început în acest raion și recoltatul florii-soarelui. Colectiviștii din Manasia, de pildă, au cules floarea soarelui de pe 92 de ha., iar cei din Alexeni de pe 23 de ha. Paralel cu aceste munci, colectiviștii și întovărășiții din numeroase comune din raionul Urziceni, au acordat atenția cuvenită și pregătirilor pentru însămînțările de toamnă. Așa de exemplu, colectiviștii din Gîrbovi — care în anul trecut au semănat grîul după bune premergătoare, la timp și într-un teren bine pregătit, folosind numai sămînță de soi selectată și tratată, ceea ce a făcut să obțină în acest an 1.800 kg. grîu la ha. — au pregătit pînă acum cîteva zile mai bine de jumătate din terenul destinat însămînțării grîului. Restul îl vor pregăti pe măsură ce vor recolta porumbul. Totodată, ei au selectat toată cantitatea de sămînță ce o vor băga în pămînt în această toamnă.

Succese de seamă au obținut în munca de pregătire a însămînțărilor de toamnă și membrii gospodăriei colective „V. I. Lenin“ din Coșeveni, cît și cei din Movilița și alții.

Este bine știut că în obținerea de producții mari de grîu la ha., un rol de seamă îl are și calitatea seminței. In această privință în raionul Urziceni s-au luat unele măsuri.

Drept urmare la cele două baze, la Urziceni și Căzănești, s-au predat 389 tone de grîu pentru a fi schimbate cu grîu din soiul A-15. De asemenea, pînă acum cîteva zile s-au selectat 1 029 de tone de grîu și orz, față de peste 4.500 de tone de sămînță necesară. Ceea ce s-a făcut pînă acum în acest raion este însă mult prea puțin.

Dacă colectiviștii și întovărășiții din comunele Bărcănești, Gîrbovi, Alexeni și altele au selectat mari cantități de semințe mai sînt încă multe unități socialist-cooperatiste unde nici nu s-a început selectatul seminței de grîu și orz. In comunele Jilavele (tehnician agronom Ion Filip) și Armășești (tehnician Nicolae Holera) de pildă, nu s-a selectat nici un bob, iar în comuna Borănești abia s-au pregătit 10 tone de sămînță.

Rămînerea în urmă cu pregătirea seminței în unele comune din raionul Urziceni, este cauzată în primul rînd de faptul că organele locale de stat nu s-au preocupat de strîngerea la un loc a seminței în întovărășirile agricole. Sînt puține întovărășirile agricole din raion, unde s-a reținut fondul de semințe de la treier.

Trebuie să se țină seama, că ne mai despart doar cîteva zile pînă la începerea din plin a însămînțărilor de toamnă în raionul Urziceni. Pentru buna desfășurare a acestor munci organele de stat și agricole de la raion și comune au datoria să ia urgente măsuri pentru grăbirea pregătirii seminței necesare însămînțărilor din această toamnă.

V. CAZACU

Vizite scumpe colectiviștilor

In aceste zile de început de toamnă, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Petre Borilă, Leonte Răutu, Mihai Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, aflîndu-se în Regiunea Autonomă Maghiară, au făcut vizite și la gospodăriile colective din Nazna și Curteni.

Colectiviștii au primit pe înalții oaspeți cu flori, cu dragoste și recunoștință. Ei au arătat că datorită sprijinului primit din partea partidului și guvernului, gospodăriile colective din care fac parte au obținut an de an tot mai frumoase rezultate, împărțind membrilor însemnate cantități de produse și sume de bani pentru zilele-muncă efectuate.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a sfătuit pe colectiviști — printre altele — să gospodărească chibzuit treburile obștești, să investească cu economie banii în construcții, să lupte pentru sporirea averii obștești a gospodăriei colective.

Vizita înalților oaspeți la gospodăriile colective din Nazna și Curteni, Regiunea Autonomă Maghiară, va rămîne mereu vie în inimile colectiviștilor de aici.

NOI OGOARE UNITE

Pornesc pe calea belșugului

Pe tov. Paul Stan, șeful serviciului G.A.C. de la raionul Rîmnicu Sărat, l-am găsit într-una din aceste zile ocupat cu niște registre și dosare. Aproape nici nu m-a observat cînd i-am dat bună ziua. Era preocupat și totodată și mulțumit că registrul său în care ține evidența gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole se umplea cu date. Aceasta înseamnă că pe zi ce trece sectorul socialist agricol din raion crește.

De la el am aflat că pînă la 1 septembrie, 77 la sută din suprafața de teren a raionului a fost cooperativizată, din care 40 la sută colectivizată. Această cifră ne arată că țăranii muncitori din raionul Rîmnicu Sărat se conving de pe o zi pe alta în număr tot mai mare că pămînturile unite în tarlale mari și muncite cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T.-urilor, dau recolte bogate îndestulînd astfel viața celor ce le muncesc.

In luna august, de pildă, în acest raion au luat ființă două gospodării colective. Cea din satul Jiteni cuprinde 159 de familii, foști membri ai întovărășirii agricole. Aceștia, văzînd că producția de grîu a colectiviștilor din Suvorov, ce sînt vecini cu ei, a fost de 2.364 kg. la ha. față de 1.800 kg. cît au obținut ei în întovărășire, și că în general veniturile colectiviștilor sînt mai mari decît ale lor, și-au adunat la un loc cele 310 ha. teren arabil și vie, 40 cai, 10 boi, 60 de căruțe, 47 pluguri, 13 prășitori, 80 de butoaie și altele.

In fruntea gospodăriei ca președinte a fost ales tov. Apostol Gheorghe.

De asemenea, întovărășiții din satul Cuciuleasa, comuna Joița, au transformat întovărășirea lor agricolă, în gospodărie colectivă. Cele 120 familii de aici au adus în gospodărie 280 ha. teren și întregul lor inventar agricol viu și mort. In adunarea generală, colectiviștii au ales ca președinte al gospodăriei colective pe tov. Stan Cîrlan.

Tot în luna august, au intrat în gospodăriile colective existente un număr de 407 familii, cu 1.221 ha. De pildă, în gospodăria colectivă din comuna Bălăceanu s-a înscris un număr de 116 familii cu 620 ha. de teren, în comuna Vîlcele 81 familii cu 238 ha. în comuna Boldu 68 familii cu 925 ha. etc.

Din cele arătate de către tov. Stan, reiese că în luna septembrie se va inaugura o gospodărie colectivă în comuna Bălești. Pînă în prezent, s-au adunat peste 500 de cereri ale întovărășiților care doresc să treacă la gospodăria colectivă. La fel și în comuna Sălcioara, 250 de întovărășiți au făcut cereri pentru înființarea unei gospodării colective.

In prezent pe raion sînt 2.500 de cereri ale întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală din diferite comune, care vor fi în curînd rezolvate și astfel noile familii de colectiviști vor păși pe drumul vieții îmbelșugate.

ION GHEORGHIU

Culturile duble — mijloc de asigurare a bazei furajere

Practica multor unități agricole socialiste a spulberat părerea că, în condițiile țării noastre, aceeași bucată de pămînt nu poate fi însămînțată și recoltată decît o singură dată pe an. Așa cum luptă pentru folosirea cît mai completă a capacității de lucru a mașinilor, oamenii muncii de pe ogoare se străduiesc să dea și pămîntului — principalul mijloc de producție în agricultură — o folosință cît mai apropiată de capacitatea sa de producție. O primă cale în acest sens este sporirea producției medii la hectar. Culturile duble sînt a doua cale.

Gospodăria agricolă de stat Pantelimon din preajma Capitalei are pe 10 la sută din suprafața ce o posedă culturi duble. In grădina de legume, culturile duble ocupă 22 la sută din suprafață.

Plantele furajere au fost însămînțate în cultura a doua pe 190 de hectare. Insămînțarea s-a făcut după secară masă verde, borceaguri și orz pentru boabe. Incepută după pășunarea secarei, la 15 mai, însămînțarea celei de a doua culturi a luat sfîrșit la 25 iulie cînd, după orz de toamnă, au fost însămînțate ultimele 50 de ha cu porumb masă verde. Eșalonarea în timp a însămînțărilor a permis gospodăriei ca, începînd cu a doua jumătate a anului, să hrănească cele peste 300 de vaci de lapte numai cu masă verde din cultura a doua și să prelungească furajarea cu masă verde pînă la mijlocul lunii octombrie.

Din cultura a doua, gospodăria a obținut în medie 6.000 de kg de masă verde la hectar și un preț de cost per tonă care, după calculele făcute, nu va depăși 35 de lei. Astfel, pe lîngă rezolvarea problemei bazei furajere și a prelungirii furajării cu masă verde, fapt ce se reflectă în producția de lapte care a crescut în ultima perioadă, culturile duble permit gospodăriei să obțină laptele la un preț de cost mai mic. Intreaga producție de masă verde din cultura a doua este consumată de animale prin pășunat, evitîndu-se cheltuielile pe care le-ar fi cerut recoltarea și transportul.

Intrucît două culturi pe an supun pămîntul la eforturi mari, este necesară fertilizarea lui cu îngrășăminte în cantități sporite. In grădina de legume s-a folosit pentru cultura a doua azotatul de amoniu, iar la roșii — cultivate pe 14 hectare — și mranița pusă în cuib o dată cu plantarea.

La cultura a doua de plante furajere nu s-a folosit însă nici un fel de îngrășămînt. Cum nici la prima cultură pămîntul nu fusese fertilizat de ajuns, este clar că din cultura a doua se pot obține producții mai mari decît cele scoase în acest an. E bine ca pe terenurile destinate culturilor duble să se aplice îngrășăminte naturale a căror eficacitate este mai îndelungată.

In anul ce urmează, gospodăria de stat Pantelimon va mări suprafața destinată culturilor duble. Tovarășii Dumitru Pîrvu și Ion Cilniceanu, primul director, iar al doilea inginer șef al gospodăriei, știu că două culturi pe același teren sînt eficiente numai atunci cînd producțiile ambelor, adunate, depășesc cu mult cea mai bună producție medie care s-ar putea obține dintr-o singură cultură. De aceea, ei vor aplica cantități sporite de îngrășăminte organice pe terenurile ce vor fi cultivate de două ori într-un an. Totodată, ei vor urmări ca structura primelor culturi să fie astfel stabilită încît să nu părăsească terenul simultan ci treptat, începînd cît mai de timpuriu. Tovarășii din conducerea gospodăriei Pantelimon se gîndesc ca-n 1960 să cultive și varză furajeră, pentru a prelungi durata furajării cu masă verde pînă în decembrie. In afara acestora se vor lua și alte măsuri menite să ducă la o mai bună folosire a capacității productive a pămîntului prin culturi duble și la obținerea de producții mari de la fiecare cultură.

M. CALIANU

La recoltatul strugurilor de masă

Bine îngrijită, via gospodăriei de stat Tărtășești din raionul Răcari, a rodit și anul acesta din plin. In fotografie: cîteva muncitoare din brigada condusă de Dinescu Teodosie, recoltînd strugurii de masă.

Zi de examen

In curtea şcolii profesionale de viticultură din Odobeşti candidaţii la examenul de admitere revăd cu sîrguinţă cărţile şi caietele cu însemnări. In scurt timp vor intra la examen.

Foto: L. CURSARU

Pregătiri la Poarta Albă

Privită dinspre gara Dorobanţul, clădirea înaltă, înconjurată de schele, pare neterminată. Dar numai pe dinafară s-au prelungit — nu se ştie pînă cînd — lucrările de tencuială. T.R.C.L. Constanţa aruncă vina pe sfatul popular regional că nu-i dă fonduri pentru continuarea lucrării, sfatul pe T.R.C.L. că treaba merge încet.

Şi între ei, trag ponoasele profesorii şi elevii grupului şcolar: „De-ar termină odată! Vrem să amenajăm un parc, dar unde? Numai var, scîndură şi bulumaci! Fără să mai vorbim că şcoala aşa neisprăvită, e cam friguroasă iarna". Cu aceste observaţii, tov. profesor Lupu îmi aminteşte că sînt la Porta Albă pe unde vîntul bate nu glumă.

Cum terminarea construcţiei pe dinafară nu depinde de conducerea grupului şcolar, să încheiem discuţia şi să vedem ce se petrece înăuntru.

Forfota vizibilă ce domneşte într-o şcoală în timpul pregătirii deschiderii unui nou an şcolar nu este mai mică decît în vremea cursurilor propriu zise — m-am convins vizitînd grupul şcolar agricol de aici.

N-are încă tradiţie, abia a împlinit şapte ani. A fost înfiinţat în 1953 pentru a răspunde nevoilor de cadre tot mai mari a agriculturii noastre. Statisticile îi subliniază rostul. Peste 3.000 de tineri au absolvit aici cursurile uneia din şcolile profesionale agricolă, zootehnică, horticolă, viticolă sau mecanizare.

Asta pentru „puştii" între 16-18 ani. Urmează şcolile de maiştri cu specialităţile agricolă, zootehnică, de mecanizare.

Să completăm imaginea acestui complex destinat învăţămîntului agricol amintind şcolile de calificare pentru preşedinţi, brigadieri şi contabili din gospodăriile colective. Nu o dată s-a întîmplat ca tatăl să urmeze şcoala de calificare, iar fiul în acelaşi timp, pe cea profesională.

...Tov. profesor Paul Lupu, amintit mai înainte, mă conduce prin sălile de clasă, la dormitoare, la o parcelă a lotului de practică.

Totul face impresia lucrului proaspăt făcut.

Nişte elevi trec grăbiţi spre sălile de clasă. Sînt veniţi la examenele de corigenţă.

— Aveţi mulţi?

— Cu aşa ceva nu ne lăudăm — doar cîţiva!

La cancelarie îl găsim pe tovarăşul Dumitru Toma, directorul şcolii. Este foarte ocupat. Corpul didactic se va mări cu încă 40 de profesori — rezultat al sporirii numărului de elevi şi introducerii unor specialităţi noi (numai anul I va funcţiona cu 33 de clase).

Vin ingineri dintre cei care au aflat de nevoile de cadre ale şcolii. Discută îndelung cu directorul, sau mai bine zis directorul cu ei. Este posibil ca vreun solicitator să fie foarte bun specialist — dar să nu corespundă ca pedagog. De ce să încurce treburile! Elevii absolvenţi trebuie să-şi însuşească nu numai o anume specialitate ci şi o conduită morală pilduitoare.

Este în şcoală şi un alt grup de elevi — nu din cei corigenţi. Vacanţa şi practica de vară au fost astfel organizate încît lotul didactic să nu rămînă „descoperit". Cîţiva elevi se văd în livadă, alţii la parcela de porumb, la pepinieră. Peste tot sînt însoţiţi de cîte un profesor, care-i îndrumă, le precizează legături dintre cele învăţate la teorie şi ce se vede în cîmp.

La înfiinţare, terenul fermei didactice era de ajuns — 60 de hectare. Acum nu. Impreună cu organele locale se studiază posibilitatea atribuirii unei suprafeţe suplimentare de teren. Speranţe sînt chiar pentru toamna aceasta.

Incheiem vizita la magaziile de alimente. Şi aici totul e pregătit. Energicul şef al serviciului administrativ, a încheiat contracte pentru alimente, a obţinut repartiţii. Rafturile au început să se umple. Magaziile de lemne sînt doldora şi ele.

La ieşirea din colonie (unde se găsesc internatele băieţilor) facem haz de un uriaş arici — din cărămidă — lung de vreo 2 m. E gazeta satirică — deocamdată, fireşte, goală.

Referirea la activitatea culturală a elevilor de altfel destul de bună, îi aminteşte directorului şcolii de o doleanţă mai veche a corpului didactic. Anume grupul şcolar simte nevoia unui autobus pe care să-l poată folosi pentru transportul elevilor la diferite manifestaţii culturale ce au loc la Constanţa; oraşul e doar la vreo 20 de km.

„In plus o să avem greutăţi şi la cazarea profesorilor nou angajaţi — cei mai mulţi vor fi nevoiţi să locuiască în oraş" — completează argumentele tov. Toma.

Intrucît această problemă este cunoscută şi de tov. Rafailă, director general în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, care le-a promis sprijin, directorul grupului şcolar speră ca ea să se rezolve cît de curînd.

Am plecat din Poarta Albă cu impresia strădaniei colective a tuturor tovarăşilor profesori şi personal administrativ, pentru a pregăti cît mai bine începerea noului an de studiu. Cei peste 1.200 de elevi sînt aşteptaţi să vină. Şcoala le asigură tot ce le trebuie — cărţi, hrană, îmbrăcăminte. O singură obligaţie au — să înveţe.

T. OPREA

CONCURSURILE AGRICOLE

Inceput bun, apoi delăsare

Reconstituind istoricul concursurilor agricole în raionul Sibiu, se poate spune că s-a pornit la drum în condiţii destul de bune. Activul secţiei agricole raionale s-a străduit să facă larg cunoscut regulamentul concursurilor, să mobilizeze în această acţiune gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole. Este de ajuns să cităm cîteva cifre pentru a vedea că s-a obţinut o bună participare. Astfel, la concursul cultivatorilor de porumb au fost antrenate 19 gospodării colective înscrise cu o suprafaţă de 1.059 ha, la concursul cultivatorilor de sfeclă de zahăr s-au înscris 21 de gospodării colective cu o suprafaţă totală de 406,5 ha, 15 întovărăşiri agricole cu o suprafaţă de 305 ha şi o cooperativă agricolă de producţie, singura de altfel din raion.

Mai puţin numeroase au fost participările la concursurile pentru cel mai bun mulgător şi pentru unitatea agricolă cu cea mai mare densitate de vaci la 100 ha.

In mod deosebit se poate vedea că gospodăriile colective fruntaşe din raionul Sibiu sînt înscrise la toate, sau aproape toate concursurile agricole, în funcţie de posibilităţile lor reale de participare. Astfel, gospodăria colectivă din Şura Mică s-a înscris la toate cele 4 concursuri, cea din Cristian şi Turnişor la 3 concursuri.

Inţelegînd importanţa concursurilor agricole, gospodăria colectivă din Cisnădioara, deşi are o suprafaţă agricolă mică datorită aşezării sale şi este relativ tînără, a dat un bun exemplu înscriindu-se la concursurile cultivatorilor de porumb, sfeclă de hazăr şi pentru cel mai bun mulgător.

Este o bună carte de vizită pentru secţia agricolă raională faptul că din cele 23 de gospodării colective existente în raion 22 au fost cuprinse în concursurile agricole. Un rezultat meritoriu este şi faptul că aproape toate întovărăşirile agricole mai vechi din raion au fost antrenate în concursul cultivatorilor de sfeclă de zahăr.

Deci, pentru prima etapă, pentru cea de popularizare şi organizare a concursurilor agricole, secţia agricolă raională Sibiu are rezultate de netăgăduit. Surprinzător este însă faptul că această activitate care se anunţa atît de rodnică, s-a oprit inexplicabil aici. Comisia raională, formată conform regulamentului concursurilor, şi-a socotit probabil obligaţiile strict.., onorifice. Ea nu a îndrumat şi nu a controlat desfăşurarea concursurilor în unităţile înscrise din raza raionului, nu a vizitat culturile unităţilor participante la concurs, nu a făcut aprecierile şi notările obligatorii prevăzute de regulament. Această delăsare este cît se poate de gravă deoarece acum nu se vor mai putea face aprecieri obiective, reale, atîta timp cît comisia raională nu a efectuat controlul obligatoriu pentru prima etapă, care presupunea luarea în consideraţie a lucrărilor de pregătire a terenului, a lucrărilor de semănat şi întreţinere a culturilor. Se ştie că regulamentul prevede la concursul cultivatorilor de porumb eliminarea încă de la prima vizită a culturilor găsite îmburuienite, rare, neuniforme etc. Mai pot fi oare făcute aceste aprecieri, acum în preajma pregătirilor pentru recoltare, ca să ne oprim numai la acest singur aspect, care arată cu cîtă lipsă de răspundere a privit comisia raională sarcina ce i-a fost încredinţată?

Concursurile agricole sînt prevăzute cu premii băneşti şi stimulente morale, care trebuie acordate celui mai merituos pentru a stimula iniţiativa creatoare şi a răsplăti hărnicia muncitorilor de pe ogoare. Membrii comisiei raionale Sibiu n-au înţeles nimic din sensul acestei frumoase şi temeinice acţiuni. In locul unei activităţi vii, dusă cu pasiune şi spirit de răspundere aceştia se bizuie pe datele ce le vor găsi în aşa zisele carnete de observaţii privind culturile de sfeclă de zahăr şi porumb aflate la comună, întocmite şi completate de organele agricole locale. Nici că se putea un exemplu mai bun de superficialitate şi comoditate.

Este regretabil că secţia agricolă regională nu a luat măsuri din vreme pentru curmarea acestei situaţii, căci nu ne putem închipui să nu fi avut posibilitatea să o cunoască. In aceste împrejurări secţia agricolă regională trebuie să facă totul pentru ca rezultatele concursurilor agricole în raionul Sibiu să fie reale, verificate cu toată răspunderea.

C. LUCIAN

La gospodăria colectivă din Biled

RECOLTĂ BOGATĂ DE SFECLĂ DE ZAHĂR

Una dintre ramurile de producţie aducătoare de mari venituri este şi cultura plantelor tehnice, mai ales a sfeclei de zahăr. Rezultatele obţinute pînă acum de către gospodăriile colective, dovedesc cu prisosinţă acest lucru. Anul trecut, de pildă, gospodăria colectivă din Biled, regiunea Timişoara, a obţinut în medie peste 35.000 kg. la ha., iar în anul 1957 ei au primit, pentru recolta mare de sfeclă de zahăr, premiul întîi pe ţară.

Lupta pentru producţii mari la ha. în gospodăria colectivă din Biled însă s-a dat apoi pe un plan mai mare. Astfel, de îndată ce în vara trecută s-a recoltat griul, terenul destinat pentru cultura sfeclei de zahăr a fost dezmiriştit, apoi arat adînc la 27-30 cm., încorporîndu-se totodată sub brazdă cîte 4 vagoane de gunoi de grajd la ha. In primăvară, ogorul a fost cultivat şi grăpat pentru al menţine curat de buruieni şi a împiedica evaporarea apei din sol. Inaintea acestor lucrări s-a împrăştiat pe întreaga suprafaţă, de 225 de ha., cîte 200 kg. superfosfat şi 100 kg. de azotat de amoniu la ha. Terenul astfel pregătit a fost însămînţat între 5 şi 10 aprilie, după indicaţiile inginerului agronom al gospodăriei. A urmat apoi prăşitul de 4 ori şi răritul. O dată cu praşila a doua şi a treia, s-au mai administrat cîte 100 kg. azotat de amoniu la ha., dat în două faze. Executarea acestor lucrări la timpul optim, a favorizat creşterea şi dezvoltarea plantelor.

Aplicarea sistemului de retribuire nu numai după zile-muncă, ci şi după rezultatele obţinute în producţie, a făcut ca atît pregătirea solului, însămînţarea şi lucrările de întreţinere a culturii sfeclei de zahăr, să fie făcute într-un timp scurt şi de foarte bună calitate. Ca urmare şi producţia la ha. se arată deosebit de bună.

După cum se ştie, muncile de recoltare a sfeclei de zahăr se desfăşoară din plin. Harnicii colectivişti din Biled culeg roadele muncii lor. Din ceea ce au recoltat pînă acum, relese o producţie de peste 35.000 de kg. la ha. Trebuie menţionat însă că de pe tarlaua unde se recoltează sfecla în prezent, producţia va trece de 40.000 kg. la hectar. Astfel producţia medie la ha. pe gospodărie va depăşi în acest an 38.000 de kg. sfeclă de zahăr. Aceasta înseamnă că sfecla de zahăr va aduce membrilor acestei gospodării aproape 4 milioane lei venituri.

Rezultatele acestea demonstrează încă odată că, cultura plantelor tehnice, mai ales a sfeclei de zahăr, aduce venituri însemnate, care contribuie la consolidarea economică a gospodăriei colective respective, la mărirea veniturilor colectiviştilor.

C. VASIA

„Motiv" de amînare

La gospodăria colectivă din Iojib, regiunea Baia Mare, s-a întîrziat împărţirea avansului, pentru că n-a existat o precisă evidenţă a zilelor-muncă.

SOCOTITORUL: Eu ţin cea mai precisă evidenţă, dar trebuie să-mi spună fiecare cîte zile-muncă a făcut!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

MUZEU SĂTESC

Cu sprijinul comitetului raional de partid Buzău şi cu concursul corpului didactic din comună, peste cîteva zile se va inaugura în comuna Smeeni un „Muzeu sătesc" în care vor fi expuse obiecte şi unelte agricole cu o vechime de peste 100 de ani, care demonstrează viaţa grea şi înapoierea cruntă în care au fost ţinuţi în regimul burghezo-moşieresc ţăranii din satele noastre.

De asemenea, în muzeu vor mai fi prezentate o seamă de obiecte vechi descoperite cu ocazia săpăturilor efectuate în acest an în raza comunei.

C. BERESCU
corespondent

NOTĂ

Dar cauciucurile?

Mecanizatorii din S. M. T.-urile şi gospodăriile noastre de stat au primit un preţios ajutor din partea muncitorilor din fabrici şi uzine. An de an industria noastră constructoare de utilaj agricol a trimis pe ogoarele patriei maşini agricole şi tractoare tot mai perfecţionate. Printre altele, noul tractor UTOS-27 satisface toate necesităţile cerute de tehnica modernă, îndeosebi prin faptul că pe el se pot monta maşini purtate lateral, în faţă şi în spate, folosirea cărora permite o creştere simţitoare a productivităţii muncii.

Iată însă că mecanizatorii întîmpină şi unele greutăţi în munca de exploatare cu noul tractor. Despre ce este vorba?

După cum bine este cunoscut, tractorul UTOS-27 are în loc de roţi metalice sau şenile, roţi de cauciuc. Tocmai despre roţile de cauciuc şi îndeosebi despre cele mici, din faţă, este vorba. Pneurile din faţă de la tractoarele UTOS-27 fabricate la Uzinele „Victoria" din Băicoi, le-au dat mult de furcă mecanizatorilor din S.M.T.-urile regiunii Constanţa. S.M.T. Băneasa, de pildă, sesizează faptul că cauciucurile din faţă de dimensiunile 550 x 16 se distrug după puţin timp de lucru. Acestea prezintă defecţiuni de fabricaţie prin aceea că între pînza interioară şi masa de cauciuc propriuzis, din exterior, se găsesc goluri. In acest fel cauciucul se desface în două.

Trebuie arătat aici că aceleaşi greutăţi le întîmpină şi S.M.T.-urile 23 August, Babadag şi altele din această regiune.

Şi încă ceva, legat tot de slaba calitate a unor articole de cauciuc. Tuburile flexibile de la ridicătoarele hidraulice ale aceluiaşi tractor, provoacă multe necazuri mecanizatorilor din S.M.T. prin faptul că se sparg cu uşurinţă.

Faţă de cele de mai sus, este necesar ca organele de resort din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să ia grabnic legătura cu Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei, pentru ca să ia măsuri de rezolvare a celor sezisate. Mecanizatorii cer că atît cauciucurile cît şi tuburile flexibile să fie de aceeaşi calitate ca însăşi noul tractor, care s-a dovedit a fi foarte bun.

L. ION

Unităţile cooperatist-socialiste sînt mereu în frunte

Deşi situat în nordul ţării unde recoltările încep mai tîrziu, raionul Satu Mare terminase la 20 august atît treierişul cît şi arăturile adînci de vară pe o suprafaţă de peste 25.000 de ha. Cu două zile mai tîrziu, a fost îndeplinit şi planul de livrare a griului contractat, predîndu-se la baze 2.784 de tone. Fruntaş la predări a fost sectorul socialist care, de altfel, a obţinut şi producţiile cele mai mari. Gospodăriile agricole de stat au depăşit producţia de grîu şi secară a gospodăriilor colective cu aproape 300 de kg. la hectar, iar acestea din urmă au întrecut media pe raion cu peste 200 de kg. la hectar.

Ca urmare a rezultatelor din sectorul socialist, planul raionului a fost depăşit şi la contractările de porumb, floarea-soarelui, precum şi la însămînţarea plantelor furajere. S-au contractat 5.859 de tone de floarea-soarelui. Predarea florii-soarelui a început. Planul de cultivare a plantelor furajere a fost depăşit cu circa 2.200 de ha.

MIHAI SCHWARCZKOPF
corespondent

Grădiniţa gospodăriei colective

Copiii colectiviştilor din Rugineşti, raionul Adjud, primesc o îngrijire deosebită la grădiniţa gospodăriei colective. Priviţi-i în fotografie, ascultînd cu atenţie un basm povestit de educatoarea Rusu Victoria.

Foto: C. DUMITRU

LA colectiviştii din BOLDU

De cîte ori trece prin apropierea comunei Boldu cu „Gaz"-ul raionului de partid, şoferul Ilie Prisăcaru se abate şi pe la gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din acea comună. Şi cum ar putea face altfel cînd îl leagă o prietenie îndelungată de preşedintele Serea, începută încă de pe timpul prizonieratului în Uniunea Sovietică? S-au înrolat amîndoi, în aceiaşi zi, în divizia de panduri „Tudor Vladimirescu", au luptat cot la cot să alunge pe hitlerişti, ajungînd aproape în inima Ungariei, la Debreţin, şi s-au eliberat cam pe aceiaşi vreme, în vara lui 1945...

Ultima oară cînd s-a abătut pe la Serea, şoferul l-a găsit amărît şi tras la faţă. Şi asta-l mira grozav, fiindcă-l ştie vorbăreţ şi pus pe şotii. De aceea îl descoase pe toate feţele: „n-au rămas cumva nemulţumiţi colectiviştii cu avansurile ce le-aţi împărţit?"

— Aşi! Sînt cît se poate de mulţumiţi. Au primit cîte trei kilograme de grîu la ziua-muncă, başca orz, mazăre, brînză...

— Gîndeam că... îl iscodi mai departe Prisăcaru, vecinii voştri, colectiviştii din Măcrina, au primit cîte 4 kilograme de grîu la zi-muncă şi de aceea....

— Asta-i drept — încuviinţă Serea. Da-n schimb ai noştri au primit şi cîte cinci lei avans pentru ziua-muncă iar Măcrinenii numai doi, aşa că tot noi am ieşit mai bine la socoteală.

Afirmaţiile preşedintelui Serea sînt sprijinite pe fapte. Aşa, de pildă, colectivistul Constantin Gagiu, cioban la oi, a primit pentru cele 542 zile muncite cu nevasta, ca avans 1.626 kg grîu, 270 kg orz, 200 kg mazăre, fîn, 19 kg brînză, plus 2.610 lei bani în mînă. Ioşca Spătaru cu nevasta au ridicat pentru 302 zile muncite, 906 kg grîu, 15 kg brînză, başca orz, mazăre, fîn şi 1.510 lei, ba chiar şi Gheorghe Petrăileanu, înscris în colectivă primăvara asta cu nevasta şi o codană de 16 ani, au muncit 393 zile şi au plecat acasă la împărţirea avansului cu 1.179 kg grîu, 200 kg, orz, mazăre, 17 kg brînză, un car cu fîn şi 1965 lei numerar. Şi cam tot pe atît — după cum s-au dovedit de harnici — au ridicat şi ceilalţi colectivişti din Boldu.

Recolta de grîu le-a ieşit bună: 1.740 kg la hectar, sfeclă au cules cam două vagoane şi jumătate la hectar, porumbul e înalt şi are ştiuleţii groşi. Valoarea zilei de muncă se va ridica anul acesta la peste 40 lei, gospodăria a pus de o parte 38.100 kg grîu pentru fondul de seminţe şi 6.300 kg boabe pentru fondul de ajutoare al bătrînilor. Dacă mai ţinem seama că-n acest an au intrat în colectivă încă 241 familii pe lîngă cele 131 cîte au fost la 1 ianuarie, şi că pe biroul preşedintelui se mai află încă 50 cereri ce urmează a fi confirmate de adunarea generală, trebuie să fim de acord cu Gheorghe Muşat, secretarul organizaţiei de bază, că treburile merg destul de bine în gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Boldu, raionul Rîmnicu Sărat.

Toate astea le ştie şi Prisăcaru, că se vorbeşte la raion despre ele, iar munca desfăşurată în gospodării e unanim apreciată. Acesta-i şi temeiul veniturilor sporite ale colectiviştilor din Boldu, care numai în ultima vreme şi-au înălţat 14 case noi. Şoferul se miră totuşi că preşedintele Serea umblă încruntat de parcă i s-ar fi înecat corăbiile. Dar pînă la urmă s-a dumirit.

— Am încurcat-o rău, frate Ilie — a răbufnit Serea. Cu noii colectivişti... vin în colectivă cu vreo 400 de boi, vaci, cai..., n-avem loc în grajduri şi-i greu să ridici altele pînă-n iarnă. Ce mi-am zis? Dacă le lăsăm pe seama colectiviştilor, pînă la primăvară? Şi am propus în consiliu. Toţi mi-au sărit în cap, în frunte cu secretarul organizaţiei de partid Muşat, pe motiv că-i împotriva statutului. Eu m-am încăpăţînat şi vestea a ajuns pînă la urechile tovarăşului prim-secretar al raionului, Pascu Vasile. M-a chemat la el şi mi-a tras o praftură de mi-e şi ruşine să scot capul în lume... Dar a făcut-o cu inimă bună.

— Ei, nu-ţi mai pune şi tu toate la inimă, l-a ogoit şoferul. Cine munceşte, greşeşte cîte odată. Şi dacă te-a mustrat pe bună dreptate tovarăşul „prim", a făcut-o ca un frate, spre binele tău şi al gospodăriei colective. N-ai de ce să fii supărat! El ştie care-s meritele omului şi metehnele lui. Crezi că n-am auzit şi laude — ba chiar destule — şi la adresa ta?...

— Zău, mă? s-a înseninat preşedintele Serea. Şi în noaptea ceea a dormit ca un prunc scăldat...

TUDOR MIHAIL

DIN CARNETUL SCRIITORULUI

Temelia şcolii a fost turnată

Cu cîteva luni în urmă, organele de partid şi de stat din comuna Colteşti, raionul Horezu, au hotărît construirea unui local de şcoală şi în satul Ocracu. Această hotărîre a avut un larg răsunet în rîndul ţăranilor muncitori.

Astfel, utemiştii din satul Ocracu s-au angajat să înfăptuiască voluntar o bună parte din muncile necalificate economisind în felul acesta importante sume băneşti

La chemarea organizaţiei U.T.M., de a sprijini prin muncă voluntară construirea noii şcoli, zeci de tineri din brigada utemistă de muncă patriotică s-au alăturat celorlalţi cetăţeni din comună, muncind cu însufleţire pe acest şantier. Printre altele, tinerii au săpat şanţurile necesare turnării fundaţiei şcolii, au amenajat o groapă pentru stinsul varului, au transportat cu atelajele 4.000 kilograme de ciment şi au cărat 30 metri cubi de balast.

Pînă în prezent, tinerii din brigada utemistă de muncă patriotică din satul Ocracu au prestat aproape 700 ore de muncă voluntară.

NICOLAE MIRON
corespondent

LA G.A.S. BUZĂU ÎNTRECEREA CONTINUĂ

ANGAJAMENTE SPORITE, REZULTATE BUNE

Bilanţul făcut cu cîteva zile înainte de 23 August a arătat că datorită antrenării active a tuturor muncitorilor în întrecerea socialistă, gospodăria agricolă de stat Buzău, a obţinut însemnate realizări. La carne de vită, de pildă, planul a fost îndeplinit în procent de 170 la sută, la lapte de vacă de 120 la sută, la viţei de prăsilă de 100 la sută, la livrarea griului de 104 la sută, iar la legume şi zarzavaturi planul anual a fost depăşit cu 25 la sută.

Succesele obţinute de muncitori în cadrul întrecerii socialiste, în cinstea zilei de 23 August au constituit o bună bază pentru permanentizarea întrecerii. La propunerea comitetului de întreprindere, muncitorii au cerut în şedinţele de producţie şi de grupe sindicale să fie intensificată întrecerea socialistă, să fie sporite angajamentele. Intrecerea continuă.

La brigăzile de mecanizare completă...

...lupta pentru cîţi mai mulţi hantri, lucrări de calitate, economii de carburanţi, piese de schimb şi reducerea preţului de cost per hantru se dă între tractoriştii de la brigada I-a condusă de Dodan şi a II-a condusă de Vasile Brînză.

— Ne-aţi luat-o voi înainte în campania de vară cu „cîţiva" hantri şi „colea o vadră-două" de motorină. Acum însă în campania de toamnă va trebui să vă ţineţi bine, că altfel..." i-a zis Vasile Brînză lui Dodan la consfătuirea de producţie atunci cînd s-a discutat planul de muncă al gospodăriei pentru campania de toamnă.

La această „provocare", Dodan i-a răspuns scurt:

— Aveţi grijă de voi, că v-o luăm şi de astă dată înainte...

De la această discuţie, a trecut puţin timp, dar rezultatele celor două brigăzi dau zilnic de lucru comisiei de întreceri, Tractoriştii din cele două brigăzi, vor ca în această toamnă să mai adauge celor peste 8.500 de litri de motorină economisiţi şi celor aproape 1.000 de hantri cît au realizat pînă acum, peste plan potrivit angajamentelor luate, încă alte mii de litri şi de hantri.

Chemările la întrecere dintre şefii brigăzilor s-au extins repede şi între tractorişti. Aşa, s-au luat la întrecere, printre alţii, în campania de toamnă şi tractoriştii Poenaru Constantin care are pînă acum o depăşire de 121 de hantri, Tîrcavu Ion cu o depăşire de 143 de hantri etc. Pentru a da viaţă angajamentelor luate, în aceste zile tractoriştii celor două brigăzi de mecanziare completă muncesc cu avînt sporit la pregătirea terenului şi a seminţelor pentru a începe în curînd însămînţările de toamnă. Cît priveşte succesele sîntem siguri că ele vor fi pe măsura celor de pînă acum.

Angajamente sporite în întrecerea socialistă în vederea depăşirii producţiei şi-au luat şi...

...muncitorii din sectorul zootehnic...

...care, de asemenea, au obţinut realizări de seamă. Să vă facem cunoştinţă cu unii dintre ei. Aurel Enache, mulgător, a depăşit în numai opt luni cu aproape 5000 de litri planul anual la producţia de lapte. Vasile Manea, şi-a depăşit planul anual cu aproape 3.500 litri, iar Marin Enache cu peste 5.000 de litri etc.

— Aici în faţa întregii brigăzi zootehnice, eu mă angajez ca printr-o mai bună îngrijire şi hrănire a vacilor pe care le am în primire, să mai dau peste plan pînă la sfîrşitul lui 1959 tot pe atîţi litri de lapte cît am dat pînă acum, a spus mulgătorul Aurel Enache, cînd s-a făcut bilanţul întrecerii socialiste.

La angajamentul lui Aurel Enache au răspuns toţi ceilalţi mulgători.

— Cu 50 de procente voi depăşi şi eu planul, a spus Vasile Manea.

— Iar eu mă angajez să vă întrec pe amîndoi la depăşirea producţiei de lapte, a spus cu acest prilej, mulgătorul M. Enache.

Iată că şi în acest sector întrecerea socialistă i-a antrenat pe toţi muncitorii. Mai prejos însă nu se lasă nici...

...muncitorii din sectorul legumicol

Acum în sectorul legumicol care se întinde pe o suprafaţă de peste 200 de hectare, munca la culesul legumelor este în toi. Zilnic camioane încărcate cu roşii, ardei, varză etc., iau drumul oraşelor Buzău, Ploeşti, Cîmpina şi al altor centre muncitoreşti. Numai pînă la începutul lunii septembrie gospodăria agricolă de stat Buzău, a livrat peste 620.000 de kg. de legume şi zarzavaturi. Depăşiri de plan au fost obţinute la majoritatea culturilor legumicole recoltate pînă zilele acestea. De pildă, la varză timpurie planul a fost depăşit cu 8 vagoane, iar la roşii se aşteaptă o producţie cît dublul planului. Realizări frumoase în grădina de legume au fost obţinute de toate cele trei brigăzi. In fruntea lor se află însă brigada I-a, care are cele mai mari depăşiri de plan. La rîndul lor, şi brigăzile au fruntaşi: întîia pe Ion Moldovanu, a II-a pe Nicolae Dobre care sînt fruntaşi în întrecerea socialistă.

★

Succesele obţinute pînă acum de gospodăria agricolă de stat Buzău sînt frumoase. Aceste succese se datoresc în bună parte organizării întrecerii socialiste şi mobilizării muncitorilor din toate sectoarele de activitate de a lua parte activ la întrecerea socialistă. Aceasta datorită faptului că la gospodăria de stat Buzău, comitetul de întreprindere desfăşoară o vie activitate şi prin grupele sindicale, antrenează pe toţi muncitorii să contribuie din plin la realizarea sarcinilor de producţie.

GH. BACIU

REGIUNEA CRAIOVA — VAST ȘANTIER DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCIARE

In scopul lărgirii suprafețelor agricole, cît și pentru sporirea rodniciei pămîntului, oamenii muncii din agricultura regiunii Craiova, sub conducerea și îndrumarea organelor de partid și de stat, au inițiat în ultima vreme o serie de acțiuni de îmbunătățiri funciare. Dintre acestea se pot cita ca fiind cele mai importante lucrările de indiguire a terenurilor supuse inundațiilor și de valorificare a nisipurilor din raionul Gura Jiului, cele de irigații din raionul Caracal, indiguirile și desecările de la Ghidici — Rast — Negoi, Pisc — Seaca, Podari — Țuglui și altele. De remarcat este faptul că o bună parte din aceste lucrări se execută prin contribuția voluntară a oamenilor muncii din regiune.

In pagina de față prezentăm cîteva aspecte din munca desfășurată în regiunea Craiova pentru valorificarea de noi terenuri agricole.

Irigațiile — o acțiune de mare amploare în raionul nostru

Pentru a smulge țarinei cît mai multe roade, țăranii muncitori din raionul Caracal, sub conducerea și îndrumarea permanentă a organelor de partid și de stat, au trasformat în ultima vreme valea Oltului într-un imens șantier de îmbunătățiri funciare. Prin lucrările ce se efectuează aici vor fi amenajate pentru irigat mii de ha de teren.

Dorind să aflăm cîteva amănunte în legătură cu această problemă, zilele trecute am adresat cîteva întrebări tov. ing. Filip Florea, șeful secției agricole a raionului.

— Ce ne-ați putea spune despre situația irigării culturilor în raionul dvs. în trecut și astăzi?

— Dacă ne referim la trecutul ceva mai îndepărtat, adică cu vreo 15 ani în urmă, putem afirma fără să greșim că irigarea culturilor ca metodă agrotehnică menită să ducă la obținerea unor producții agricole sporite și constante, era o lucrare aproape necunoscută în raionul nostru. Ici, colea, în cîteva comune ale raionului, cîteva zeci de ha erau irigate în mod rudimentar, pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Abia în ultimii 3-4 ani de cînd cooperativizarea agriculturii a început să facă însemnate progrese în raionul nostru, țăranii muncitori au prins a înțelege marea importanță a irigațiilor. Și, ca să vă puteți da seama de lucrul acesta, socotim că este necesar să arătăm că față de cele 667 de ha irigate în anul trecut — din care 600 au fost cultivate cu legume iar restul cu orez — în anul acesta, în raionul Caracal au fost irigate 1.477 de ha în sectoarele cooperatist și individual și 441 de ha. în cadrul gospodăriilor agricole de stat. Trebuie menționat că în acest an, în afară de legume și orez au fost irigate și alte culturi și anume: porumb pe 620 de ha, sfeclă de zahăr pe 290 de ha și floarea-soarelui pe 40 de ha. In ce privește rezultatele obținute de pe urma irigării culturilor este de-ajuns să spunem că în acest an la sfecla de zahăr irigată se va obține în medie o producție de 35.000 kg la ha, față de numai 10 — 15.000 cît este evaluată media la ha la cultura de sfeclă neirigată.

— După cîte se știe în raionul Caracal se desfășoară o intensă muncă de amenajare pentru irigarea unor noi suprafețe. Ce informații ne-ați putea da în privința aceasta?

— Da. Este vorba de lucrările pentru irigații ce se desfășoară pe valea Oltului, pe șantierul Stoenești. Lucrarea este începută din toamna anului

De vorbă cu tov. ing. FILIP FLOREA, șeful secției agricole a raionului Caracal

trecut și ea se execută atît prin muncă voluntară cît și pe bază de credite recuperabile. Este cazul să scoatem în evidență aici marea înlesnire pe care statul o face gospodăriilor colective din Gostavăț și Băbiciu prin acordarea acestor credite pe termen lung, necesare executării lucrărilor de irigații.

După un calcul sumar relese că pentru fiecare hectar amenajat pentru irigat aceste gospodării vor trebui să plătească anual pe toată perioada de rambursare a creditelor cîte 60 lei, ceea ce raportat la sporul mare de recoltă pe care îl asigură irigațiile constituie desigur o sumă foarte mică. Volumul de lucrări necesare pentru executarea sistemului de irigații Stoenești — Băbiciu — Scărișoara se ridică la circa 300.000 m.c., iar suprafața care va fi irigată va cuprinde 2.000 de ha. Pînă la 6 septembrie au fost executate pe acest șantier 153.970 m.c. de săpături, din care 66.470 m.c. prin muncă voluntară. Contribuția prin muncă voluntară a fost mai mică în ultima vreme datorită faptului că oamenii au fost ocupați cu muncile agricole de vară. După terminarea treierișului însă, această contribuție a început să sporească. In prezent, zilnic pe acest șantier lucrează 1.000 — 1.500 de oameni și printr-o mobilizare mai bună, sperăm că numărul celor ce participă în mod voluntar la executarea acestor lucrări să fie din ce în ce mai mare.

— Care sînt perspectivele de viitor ale raionului în privința irigațiilor?

— Condițiile naturale ale raionului nostru sînt deosebit de favorabile dezvoltării irigațiilor. Avem în raion suficiente surse de apă. Oltul, Oltețul, Tezluiul și diferitele bazine de retenție care s-au făcut și se vor mai face, pot asigura irigarea a mii de hectare de teren. Deocamdată, vă putem spune că în toamna aceasta în raion se vor începe lucrările unui nou sistem de irigații care va permite irigarea unei suprafețe de circa 13.000 de ha. Se prevede ca în anul viitor această lucrare să fie terminată. In ce privește perspectivele mai îndepărtate, se preconizează ca în următorii 5-6 ani să se construiască un întins sistem de irigații care să cuprindă raionul Caracal și Corabia și care să asigure irigarea a circa 53.000 de ha. Dar, acesta este deocamdată un proiect. In orice caz, din cele arătate pînă aici se poate vedea clar că în raionul nostru irigațiile constituie o acțiune de mare amploare, care dovedește fără putință de tăgadă faptul că țăranii muncitori înțeleg pe deplin marea importanță pe care o are această lucrare în sporirea producțiilor agricole și, prin urmare, în ridicarea continuă a nivelului lor de trai.

V. POMPILIU

Canalul înaintează

Cu fiecare metru de pămînt săpat, canalul Stoenești-Scărișoara înaintează

Pe nisipuri, grădini înfloritoare

După aproape două ore de mers sosim la Tîmburești. Autoturismul părăsește șoseaua asfaltată și o cotește la stînga spre terenurile stațiunii experimentale cu același nume.

Cobor... Piciorul mi se afundă într-un strat de nisip fierbinte, galben. Dacă n-ar fi perdeaua de salcîmi din dreapta drumului aș crede că mă aflu pe o plajă însorită de pe litoralul mării. In realitate sîntem în vestita zonă a nisipurilor zburătoare și semifixate care se întinde în stînga Jiului și pe malul Dunării pe mai bine de 200.000 de ha.

Denumirea de nisip zburător i se potrivește acestui pămînt cum nu se poate mai bine. Deseori, vînturile puternice îl spulberă și-l duc la depărtări de sute de km, formîndu-se adevărați nori de praf de culoare roșietică. Nisipul suge apa ca un burete, ducînd-o la adîncimi mari. De asemenea, în timpul verii se încălzește atît de tare încît temperatura la suprafața solului ajunge uneori pînă la 60° și chiar mai mult. La toate acestea se adaugă și sărăcia în substanțe hrănitoare de natură organică; calculele specialiștilor arată că în nisipurile din Oltenia cantitatea de humus ajunge abia la 1 la sută și chiar mai puțin.

Despre toate aceste însușiri ale nisipurilor, îmi vorbește — în timp ce ne îndreptăm spre cîmpurile experimentale, tînărul inginer Victor Tuță, conducătorul stațiunii. Pe neașteptate, o rafală de vînt ne aruncă în ochi fire de nisip orbindu-ne. Pămîntul acesta foarte zgîrcit cu recoltele dă mult de furcă cercetătorilor. Cu răbdare și perseverență aceștia izbutesc însă să-l îmblînzească, să-l facă din ce în ce mai roditor...

Am în față o plantație de vie de toată frumusețea, încărcată de rod. Ciorchinii de Roșioară, pîrguiți de soare, se întrezăresc printre frunze. Deși în primul an de rod via promite să dea cel puțin 4.000 kg de struguri la ha. Cu greu și-ar putea închipui cineva că aici a fost, acum cîțiva ani, o dună de nisip sterp. Și totuși așa este. Tov. inginer Tuță îmi explică că pentru a se crea condiții de creștere și dezvoltare cît mai prielnice viței de vie, au fost folosite procedee cu totul diferite de cele aplicate pe pămînturile obișnuite. Unul din ele este plantarea viței în șanțuri adînci de trei metri și late de 7 metri, cu scopul de a împiedica spulberarea nisipului, de a ocroti vițele împotriva arșiței și de a da putință plantelor să-și tragă din adînc apa și hrana necesare. In șanț vițele au fost plantate pe două rînduri, la distanță de 0,5 m unul de altul. Pe măsură ce vița crește și se dezvoltă, șanțul se astupă iar din cele două rînduri sînt formate, la dreapta și la stînga, altele noi. De obicei vița ajunge la suprafața nisipului după 8—10 ani. In felul acesta rădăcinile plantelor rămîn la adîncimea de 3 metri, putînd astfel aproviziona plantele cu apa și substanțele nutritive trebuincioase.

Am văzut la stațiune și alte sisteme de cultivare a vițelor pe nisipuri: în cuiburi și în gropi individuale. Ultima este cea mai simplă. Vița este plantată în fundul unei gropi, lată de 30 cm, lungă tot de atît și adîncă de 80 cm. De îndată ce vița a fost plantată, groapa este astupată lăsîndu-se la suprafață o cordiță cu 1—2 muguri cu ajutorul cărora se va forma butucul în anii următori. In cazul tuturor procedeelor arătate a fost folosită viță înrădăcinată pe rădăcini proprii și bineînțeles aplicate și alte metode legate de sporirea producției la hectar.

Pomii fructiferi sînt de asemenea plante de viitor pe nisipuri. In stațiune există o plantație de meri, peri, piersici, caiși, migdali și pruni, unde sînt urmărite felul cum se comportă diferitele specii și influența anumitor metode agrotehnice. Se pare că cele mai bune rezultate le dau piersicul, caisul apoi prunul. La piersic, bunăoară, au fost obținute anul trecut, cu toate că livada este tînără, abia intrată pe rod, fructe care au atins 120 de grame una. Și la pomii fructiferi sînt aplicate diferite metode de plantare. Pe unele cîmpuri experimentale plantarea a fost făcută în mod obișnuit; în altă parte plantarea s-a executat cu coletul la adîncimea de 1,2 m, groapa respectivă rămînînd deschisă. A treia variantă este următoarea: se plantează portaltoiul la 1,2 m adîncime, groapa se acoperă, iar altoirea se face la suprafața nisipului. Cele mai bune rezultate le-au dat ultimele metode folosite.

Pe lîngă aceste experiențe, problema fixării nisipurilor prin plante cultivate în culise și alte metode stă de asemenea în atenția cercetătorilor stațiunii. Deosebit de interesante sînt experiențele și rezultatele privitoare la introducerea de plante rezistente la secetă, la stabilirea celor mai potrivite metode agrotehnice pe nisipuri și așa mai departe. Astfel prin aplicarea îngrășămintelor naturale și minerale s-a reușit să se obțină la secară producții de 2.850 kg la ha, față de 4—500 kg la ha cît se realizează prin cultura obișnuită folosită de localnici. Este urmărită de asemenea comportarea diferitelor soiuri de grîu, a porumbului dublu hibrid, a fasoliței, a legumelor și a altor plante. Batatului de pildă — sau cartofului dulce cum i se mai spune — îi priește foarte bine pe nisipuri dînd peste 20.000 de kg. la ha.; de asemenea la cultura pepenilor furajeri recolta a ajuns pînă la 13 vagoane la hectar.

Acestea sînt doar cîteva din mijloacele prin care cercetătorii luptă să transforme nisipurile în pămînturi din ce în ce mai roditoare. Munca lor nu trebuie însă să se oprească aici. Rezultatele care pot fi date în producție trebuie răspîndite pe scară cît mai largă în unitățile agricole de stat și cooperatiste din jur pentru a le ajuta să pună în valoare terenurile nisipoase pe care le posedă, să obțină producții din ce în ce mai sporite.

Ing. N. FLORIAN

Pe scurt

● Pe șantierul de îmbunătățiri funciare de la Ghidici — Rast-Negoi se execută prin muncă voluntară lucrări de indiguire cu ajutorul cărora vor fi ferite de inundații circa 12.000 de ha. Alături de țăranii muncitori din comunele Bistreț, Negoi, Rast, Galicea Mare, lucrează aici și 3 brigăzi U.T.M. dintre care se evidențiază cele conduse de Ion Văncică și Grăjdan Constantin.

● Datorită lucrărilor hidroameliorative executate în regiune, în primăvara anului acesta au putut fi simțitor mărite și suprafețele cultivate cu orez. Una dintre cele mai mari orezării din regiune este cea de la Tîmburești, aparținînd gospodăriei de stat Piscul Sadovei, care se întinde pe 300 de ha. Cultura de orez s-a dezvoltat bine și promite să dea o recoltă bogată.

● Pînă la 8 septembrie, pe șantierul Stoenești — Băbiciu — Scărișoara, a fost efectuat la lucrările cu muncă voluntară, un număr de 36.888 zile-om. Numai brigăzile de tineret venite din diferite raioane ale regiunii au prestat pe acest șantier, între 10 august — 8 septembrie, peste 3.825 zile-om.

● Prin executarea lucrărilor de indiguire Podari-Țuglui, începute cu vreo lună și jumătate în urmă, va fi scoasă de sub pericolul inundației apelor Jiului o suprafață de circa 2.000 de ha teren arabil. Pe acest șantier lucrările se efectuează numai cu muncă voluntară.

● Intr-o singură zi, brigada de tineret Nr. 1 din raionul Tg. Jiu, condusă de utemistul Prună Petre, care a lucrat pe șantierul Jiu-Bechet, a executat 80,8 m.c. de terasamente, depășindu-și norma cu 20 la sută. In mod deosebit s-au evidențiat în muncă tinerii Călugăru Vasile, Tingureanu Matei și Mircea Diaconescu.

● Lucrînd cu un screper de 6, m.c. mecanizatorul Lujanschi Vasile a executat în numai 7 zile, pe șantierul Jiu-Bechet un volum de lucrări de 2.680 m.c.

CINSTE LOR

La îndemnul organizației de partid și U.T.M., tînărul Măciuceanu Teodor, din comuna Făurești, raionul Olteț a venit să lucreze voluntar pe șantierul de îmbunătățiri funciare de la Stoenești, situîndu-se printre cei fruntași

Dobrescu Marin din comuna Oboga, raionul Balș, este șeful unei brigăzi de tineret. Brigada condusă de el este fruntașă în muncă pe șantierul de la Stoenești

Țăranul muncitor Dobre Constantin, din comuna Preajba, raionul Caracal, execută zilnic 3.5—4 m.c. de săpături.

MUNCA SE ÎMPLETEȘTE CU CÎNTECUL ȘI JOCUL

Sîntem pe șantierul de desecare Pisc-Seaca. Deși aproape seară munca continuă să se desfășoare în ritm avîntat. Plecați pe unelte oamenii lucrează de zor la săparea canalelor de desecare cu ajutorul cărora vor fi redate agriculturii peste 4.000 ha de pămînturi roditoare.

Pe acest șantier au venit să participe la munca patriotică sute de tineri și vîrstnici din satele și comunele învecinate. Intre ei s-a iscat o aprinsă întrecere pentru terminarea cît mai grabnică a lucrărilor. „Motorul" întrecerii îl formează cele două brigăzi U.T.M., conduse de Gheorghe Albu și Ștefan Ișfan, amîndoi decorați cu diploma de onoare a Comitetului regional U.T.M. și cu insigna de brigadier al muncii patriotice. Infruntînd arșița și greutățile terenului, tinerii U.T.M.-iști oferă pildă de vrednicie tuturor celor de pe șantier. Alături de ei lucrează cu avînt colectiviști din Poiana, Ciupercenii Noi, Maglavit, Ghidiciu și alte sate și comune. Să ne oprim cîteva clipe pe traseul canalului unde muncesc cei din gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din Poiana Mare. Membrii acesteia participă în cel mai mare număr la munca patriotică și și-au organizat temeinic lucrul pe sectoare, brigăzi și echipe. Cei harnici în gospodărie se dovedesc la fel și aici pe șantier. Brigada condusă de Olaru Vasile, bunăoară, a săpat în cîteva zile peste 80 mc. Printre fruntași se numără colectiviștii Constantin Stoica, Florea Murgilă, Ion Vică, Găină Constantin, Constantin Văetuș și alții.

— „Noi colectiviștii sîntem dornici să sprijinim din toată inima și cu toate forțele noastre inițiativa luată de partid de a reda agriculturii o suprafață de teren cît mai însemnată. In felul acesta vom cîștiga mii de ha de pămînturi bogate de pe care vom putea scoate în anii viitori mai mult grîu și porumb, mai multă sfeclă de zahăr sau floarea-soarelui". Cel care îmi spune aceste cuvinte este tînărul U.T.M.-ist Petre Mîrșu, membru al gospodăriei agricole colective „Octombrie Roșu" din comuna Ghidiciu.

Membrii acestei gospodării s-au putut convinge din proprie experiență de rodnicia pămîntului scos de sub furia apelor. În primăvara aceasta o parte din terenul desecat prin lucrări executate în anul trecut a fost însămînțată cu sfeclă de zahăr. Cultura s-a dezvoltat minunat și promite să dea o recoltă bogată: 4 vagoane la hectar și chiar mai mult.

★

Seara, după terminarea lucrului, pe șantier și-a făcut apariția echipa artistică a gospodăriei colective „16 Februarie" din Ciupercenii Vechi. Tineri și tinere, îmbrăcați în frumoase costume naționale au prezentat în fața celor prezenți un program atractiv. Cu multă plăcere a fost ascultată vocea caldă a colectivistei Maria Palișі, care a interpretat cîteva cunoscute cîntece populare oltenești. N-au lipsit nici laudele la adresa evidențiaților în muncă și nici „urzicarea" celor care se cam lăsaseră pe tînjeală.

La sfîrșitul programului, în sunetele vesele ale țambalului și viorilor, tineri și vîrstnici s-au prins într-o horă veselă. Pe șantierul Pisc-Seaca o nouă zi de muncă lua sfîrșit. O zi de muncă încordată în luptă cu natura pentru a-i smulge suprafețe însemnate de ogoare fertile.

F. NICOLAE

O ZI PE ȘANTIER

Jiu—Bechet—Dăbuleni. Trei nume proprii. Trei puncte geografice ale căror denumiri poate că nu trezesc nici un gînd în mintea celor ce nu le cunosc sau n-au auzit vorbindu-se despre ele. Și totuși, ce pline de înțeles sînt aceste cuvinte pentru oamenii muncii din raionul Gura Jiului, ca de altfel, pentru orice cetățean al țării, care, întîmplător sau din dorința de a-și cunoaște patria, a poposit în ultima vreme prin părțile de sud ale Olteniei, în apropierea locului unde bătrîna Dunăre primește îmbrățișarea filială a Jiului. Pentru aceștia Jiu—Bechet—Dăbuleni nu mai par simple denumiri lipsite de semnificație, ci ele reprezintă imaginea unei munci avîntate, a unei lupte dîrze plină de eroism. Căci, cum am putea oare numi urlașa acțiune pornită de oamenii de pe aceste meleaguri împotriva nărăvașelor forțe ale firii?

Către locul de revărsare a Jiului în Dunăre, am pornit într-una din zilele trecute, împreună cu tov. ing. Iacob, șeful serviciului execuție din cadrul Oficiului Regional de Îmbunătățiri Funciare-Craiova. Iată-ne ajunși la locul de destinație. Cîteva construcții improvizate făcute din scînduri și stuf, situate în apropierea malului Dunării, reprezintă așa-zisul sediu al șantierului de îmbunătățiri funciare Jiu—Bechet—Dăbuleni.

În fața hărții

Pentru a-mi deslușі mai bine rostul miilor de m.c. de pămînt săpat și mutat dintr-un loc în altul, și pentru a-mi da o imagine de ansamblu asupra lucrărilor ce se efectuează pe acest șantier, tov. ing. Iacob mă invită să iau loc în fața hărții.

Aici, îmi spune dînsul, între satele Lișteava și Dăbuleni, pe o porțiune de aproape 40 km, an de an, o suprafață de peste 10.500 de ha de teren era amenințată de inundația apelor Dunării, Jiului și Jiețului. Oamenii de prin aceste locuri vă pot povesti, nu fără durere, cum în anii cu precipitații abundente culturile de pe aceste terenuri erau distruse în întregime. Pe stăpînii de altă dată ai țării puțin îi interesa faptul că mii de guri rămîneau flămînde din cauza acestor furii ale naturii. Astăzi, sub conducerea și îndrumarea organelor de partid și de stat, țăranii muncitori din raionul Gura Jiului, raion complet colectivizat, au găsit cu cale că le stă în putere să pună zăbala furiei apelor. Și iată că în toamna trecută au purces la treabă. Pe toată această porțiune se va ridica un dig care va pune la adăpostul inundației culturile agricole. Volumul de lucrări necesare pentru executarea digului se ridică la 1.295.000 m.c. și el va fi executat în bună parte prin muncă voluntară, iar restul prin investiții din fondul central și pe bază de credite recuperabile. Șantierul este împărțit în două compartimente: Jiu—Bechet, pe o lungime de 25 km, și Bechet—Dăbuleni, pe 12 km lungime, plus 2 diguri transversale. Deocamdată, lucrările se desfășoară numai în primul compartiment, care a fost atacat în întregime. Pînă în prezent digul a fost terminat pe mai bine de 13 km, executîndu-se un volum de lucrări de 631.800 m.c. Urmează ca în cel mult două luni primul compartiment să fie gata, și apoi, să înceapă lucrările în cel de-al doilea. In afară de dig, a mai fost săpat un canal de evacuare a apelor, care va schimba cursul Jiețului, făcîndu-l inofensiv.

Și acum, cred că este timpul să mergem să vedem pe oameni la lucru — mă îmbie inginerul Iacob.

La punctul Pîrlita

După vreo 5 km de mers ajungem la punctul numit Pîrlita. Aici, zeci de care și sute de oameni își aduc prinosul la înălțarea digului. Sînt colectiviștii din Sadova, Pisc, Răieți, Lișteava și Grindeni, care, mobilizați de organele de partid și de stat au venit să participe în mod voluntar la executarea lucrărilor. Lucrul nu este de loc ușor, căci, pe o porțiune destul de mărică digul trebuie să fie înălțat peste apele gîrlei Pîrlita. Este nevoie deci să se lucreze cu atenție, prin înaintare, făurindu-se drum peste ape. Pe colectiviști însă nu-i sperie lucrul acesta. Ei știu că fiecare m.c. de pămînt pus pe dig înseamnă zeci de kg de produse agricole. De aceea, dau zor cu căratul pămîntului. Unii îl sapă din gropile de împrumut, alții îl descarcă pe muchea digului. Fruntașă este pînă în prezent gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Pisc, care azi participă la lucru cu peste 100 de oameni și 20 de atelaje. La care dintre ei să te uiți mai întîi și pe care să-l socotești mai vrednic? Deopotrivă, și Bucur Ion, și Bratu Gheorghe, și Goicu Valeria, și Preda Alexandra, se luptă cu glia umedă.

Din cealaltă parte a gîrlei digul înaintează vertiginos datorită carelor de pămînt puse de către colectiviștii din Răieți și Grindeni.

— Mîine, ne spune tov. Eremia Marin, președintele sfatului popular al comunei Sadova, ne vom întîlni la mijlocul gîrlei. Peste cîțiva ani abia de ne vom mai aduce aminte că aici au fost apele Pîrlitei.

Aici lucrează tineretul

Către punctul final al primului compartiment al șantierului, în dreptul km 4, este instalată tabăra de muncă a tineretului. Cîteva corturi, drapele roșii și tricolore, lopeți, cazmale și tîrnăcoape, roabe și tărgi, un teren de volei, te fac să pricepi de îndată că aici stăpînește tinerețea, entuziasmul. Tineri din diferite colțuri ale regiunii Craiova, la îndemnul organizațiilor de partid și de U.T.M., au venit pe șantierul de la Bechet, pentru a ajuta la stăvilirea apelor. Tinerețea nu cunoaște nici teama și nici fuga din fața greutăților. Cu elanul care o caracterizează le sfidează, așa cum fac bunăoară acum, tînărul Vîlceanu Iulian, ori Cătană Dumitru.

Deocamdată pe șantier lucrează doar 126 de tineri. Peste cîteva zile, numărul lor va ajunge la peste 1.000. Atunci contribuția tinerilor se va face serios simțită în avansarea lucrărilor.

Printre mecanizatori

Mașinile cu care este dotat șantierul au fost grupate pe ultimii doi km ai digului, unde pămîntul fiind mai greu de lucrat randamentul muncii manuale nu ar fi prea mare. Și în această parte a șantierului munca este în toi. Screpere, gredere, remorci, tractoare K. D. și un buldozer, mînuite de brațe pricepute, răscolesc pămîntul îl transportă pe dig, îl așează, îl tasează. Numai în cursul lunii august harnicii mecanizatori de aici au executat un volum de lucrări de 59.205 m.c. Demne de toată lauda sînt realizările mecanizatorilor Aciu Ion și Burghilă Nicolae, care primul cu un screper de 6 m.c., iar cel de-al doilea cu unul de 2,5 m.c., au executat în ultima decadă a lunii august (formată din 7 zile bune de lucru) 3.990 m.c. și respectiv 1.480 m.c. de terasamente.

★

Vizita șantierului Jiu—Bechet—Dăbuleni ia sfîrșit odată cu ziua de lucru. De-acum, și pentru mine, ca pentru orice cetățean al patriei care a vizitat aceste locuri, cele trei denumiri au încetat de a mai reprezenta simple puncte geografice. E deajuns să aud pe cineva rostindu-le pentru a-mi veni în minte imaginea unei munci avîntate, a unei lupte dîrze, plină de eroism împotriva forțelor naturii.

P. VOICULESCU

Din cele relatate în această pagină se poate vedea că acțiunile de îmbunătățiri funciare constituie una din problemele mari care preocupă îndeaproape pe oamenii muncii din regiunea Craiova. Entuziasmul cu care țăranii muncitori, muncitorii, funcționarii, tineretul din regiune, mobilizați de organizațiile de partid și U.T.M., participă la executarea acestor munci, dovedește din plin că există posibilități ca lucrările să fie terminate la vreme. Cu toate acestea pe unele șantiere lucrările se desfășoară încă cu încetineală. Principalele cauze care frînează buna desfășurare a lucrărilor constă fie din lipsa de mobilizare a oamenilor de către sfaturile populare, fie datorită faptului că munca pe șantier este slab organizată. Așa, de pildă, pe șantierul Ghidici-Rast-Negoi, în unele zile din săptămîna trecută s-a efectuat un volum necorespunzător de lucrări pentru că unele comune ca Boureni, Mărăcine, Plosca și Perișoru au dat dovadă de o slabă mobilizare a oamenilor, iar altele, netrimițînd delegați, au lăsat ca oamenii să lucreze la întîmplare.

Aflîndu-ne într-o perioadă de timp cînd muncile agricole ce se cer făcute sînt mai puține, socotim că acum este momentul cel mai potrivit pentru executarea unui volum cît mai mare de lucrări pe șantierele de îmbunătățiri funciare. Sfaturile populare raionale și comunale au datoria să treacă la mobilizarea mai serioasă a țăranilor muncitori și să asigure o organizare mai temeinică a muncii pe șantiere. De asemenea, pe șantierele unde lucrează tineretul trebuie luate măsuri de asigurare a unor condiții bune de cazare și hrană care să stimuleze elanul cu care tinerii au venit să lucreze. În scopul executării unor lucrări de calitate, conducerea Oficiului regional de îmbunătățiri funciare Craiova, trebuie să facă tot posibilul pentru a asigura îndrumarea la timp și competentă a lucrărilor.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

ROD AL SEPTENALULUI

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" de **V. Kornilov**

Necuprinse sînt holdele colhoznice! Anul acesta, marea de grîu și-a unduit spicele aurii pe zeci de milioane de hectare. Odată cu valorificarea pămînturilor desțelenite, numai în stepele Kazahstanului s-a format un grînar cît acela al Canadei. Grînele recoltate anul trecut în Kazahstan ar putea îndestula vreme de cel puțin trei ani o țară ca Franța... Țărănimea sovietică strînge anul acesta de pe o suprafață de 130 milioane de hectare o recoltă îmbelșugată de cereale.

Asigurîndu-și boabele de sămînță necesare și rezervele de cereale pentru nevoile gospodăriei și pentru plata zilelor-muncă prestate de colhoznici, colhozurile vînd statului întreg surplusul de grîne pe care-l transportă la silozuri. Bine plătite, grînele reprezintă un uriaș izvor de venituri pentru fiecare colhoz.

Numai Cubanul, vestit prin recoltele sale bogate de grîu, a furnizat statului peste 80 milioane de puduri sau 1,3 milioane tone de cereale. Ucraina a furnizat 400 milioane de puduri sau aproape 7 milioane tone. Colhozurile și sovhozurile din zona centrală a U.R.S.S., din Belorusia și din Siberia au transportat la centrele de colectare ale statului milioane de tone de grîne de cea mai bună calitate. Marile grînare din Răsăritul țării, ca Altaiul și Kazahstanul, vor da anul acesta mai multe cereale decît anul trecut, care, după cum se știe, a fost un an roditor.

Anul economic 1959 a arătat în mod convingător că hotărîrile cu privire la agricultură luate de partidul comunist și guvernul sovietic au fost juste și au avut o mare însemnătate. Cumpărînd de la S.M.T.-uri mijloacele tehnice și folosindu-le cu pricepere, colhozurile au efectuat anul acesta însămînțările mult mai repede decît în anii trecuți. Raioane și chiar regiuni întregi au terminat însămînțările în numai 3—5 zile, la un înalt nivel agrotehnic. S-a aplicat pe scară largă însămînțarea în rînduri înguste și încruciș a cerealelor. S-a aplicat metoda cuiburilor așezate în pătrat nu numai pe toate cîmpurile de porumb, ci pe aproape toate cîmpurile cultivate cu floarea-soarelui, cum și pe aproximativ jumătate din suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr și bumbac. Lucrările de întreținere a semănăturilor s-au făcut în bune condiții.

In zona europeană de mijloc a țării sînt multe pămînturi sărace, care nu dau recolte mari fără îngrășăminte organice. Ținînd seama de aceasta, fiecare gospodărie a stocat cantități mai mari de composturi, a scos pe cîmp mai multă turbă etc. Așa, de pildă, pe ogoarele regiunii Smolensk s-au scos în primăvara acestui an peste 8 milioane tone de turbă, adică tot atîta cît în toți cei cinci ani premergători luați laolaltă. In Ucraina, Caucazul de Nord, R.S.S. Moldovenească au fost considerabil extinse culturile de porumb boabe prin renunțarea la unele culturi mai puțin productive, asigurîndu-se astfel o sursă de cereale suplimentară. Asemenea exemple s-ar putea da multe.

Tot acest complex larg de măsuri agrotehnice a jucat și va juca un rol hotărîtor în rezolvarea tuturor problemelor agriculturii. In legătură cu aceasta, nu se poate să nu menționăm că anul acesta în unele regiuni lovite într-o măsură sau alta de secetă s-au obținut totuși recolte destul de bune. In raionul Pugaciov din regiunea Saratov, de pildă, în ciuda vremii secetoase, colhozurile au obținut în mijlociu o recoltă de cereale de 1.400—1.500 kg. la hectar, în vreme ce înainte de orînduirea colhoznică, în astfel de cazuri țăranii rămîneau fără pîine și fără boabe de sămînță. Este interesant și următorul exemplu. Ogoarele raionului Ilekski din regiunea Orenburg n-au văzut nici o ploaie în mai și iunie, fiind secetă. Și cu toate acestea, colhozurile din raion au obținut de patru ori mai multe cereale decît obțineau înainte.

In prezent toată atenția este concentrată asupra desăvîrșirii lucrărilor de recoltare din Răsăritul țării, din Siberia și Kazahstan, unde grînele se coc cam cu o lună mai tîrziu decît în sudul țării și unde în septembrie se face frig și dau ploi care provoacă pierderi de recoltă. In ajutorul colhozurilor și sovhozurilor de-aici au venit puternice mijloace tehnice. In Kazahstan, de pildă, lucrează pe ogoare 120.000 de tractoare, 60.000 de secerători și aproape 100.000 de combine.

Odată cu succesele înregistrate în bătălia pentru grîne, se constată și o dezvoltare rapidă a ramurii creșterii vitelor. In primul semestru al anului, producția de carne din țară a crescut cu 38 la sută în comparație cu aceeași perioadă din anul trecut, iar producția de lapte — cu 19 la sută.

Primul rod de grîne al septenalului, făurit de mîinile iscusite ale oamenilor sovietici, e o mărturie a voinței neclintite a oamenilor muncii de pe ogoare de a îndeplini și depăși sarcinile planului septenal.

Dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat în R.P.Ungară

In urmă cu 10 ani a început organizarea gospodăriilor de stat în R.P. Ungară. Recent, cu prilejul zilei constituției, în toate gospodăriile de stat s-a analizat felul cum s-au dezvoltat ele de la înființare și pînă în prezent. 238 gospodării de stat din Ungaria dețin acum o suprafață de mai bine de un milion și jumătate holzi teren.

In țară există 10 gospodării de stat piscicole, 15 întreprinderi de creștere și îngrășare a porcilor, 5 întreprinderi profilate pentru creșterea oilor și producerea lînii. Gospodăriile de stat sînt înzestrate cu peste 6.000 de tractoare, 1.150 combine, 1.000 secerători și 1.000 batoze, 400 combine pentru însilozare.

In cursul acestui an, lucrările de arat, însămînțat, întreținerea culturilor s-au executat cu mașini în proporție de aproape 100 la sută, iar seceratul în proporție de 92 la sută.

Ca urmare a mecanizării și folosirii îngrășămintelor chimice și a unei mai bune organizări a muncii, producția s-a îmbunătățit an de an. Chiar anul trecut, an caracterizat prin secetă, producția medie la grîu a fost de peste 10 chintale la hold, iar la orz 12,5 chintale. In acest an se așteaptă o recoltă mult mai mare.

In gospodăriile de stat se îmbunătățește mereu și situația materială, socială și culturală a muncitorilor. In cei 10 ani, s-au construit și reconstruit 15.000 de case, iar lucrătorii gospodăriilor de stat și-au construit cu sprijinul statului 3.854 locuințe individuale. Prin construirea de cămine pentru necăsătoriți s-a asigurat spațiu de locuit pentru 44.000 muncitori. In gospodăriile de stat funcționează 100 de cabinete medicale, 1.264 băi, 200 cluburi și cinematografe și 564 cantine. Cîștigul mediu al muncitorilor a crescut cu 71,7 la sută față de 1952. Gospodăriile de stat au sprijinit multilateral dezvoltarea mișcării de cooperativizare a agriculturii și întărirea cooperativelor agricole de producție. Numai în anul trecut, s-au produs 16.000 de animale de prăsilă, zeci de mii de păsări, aproape 5.300 vagoane semințe selecționate de cereale, 700 vagoane de porumb hibrid, din care o bună parte s-a predat cooperativelor agricole de producție. In cursul toamnei trecute și în primăvara acestui an, 174 de specialiști din gospodăriile de stat au plecat să lucreze în cooperativele agricole de producție. Potrivit planului pe acest an, gospodăriile de stat vor livra cooperativelor agricole de producție 6.000 vagoane semințe de cereale, 1.500 vagoane porumb hibrid, 100 vagoane semințe de lucernă, 2.500 vite cornute, 25.000 porci, 4.800 oi, jumătate milion păsări. In afară de aceasta, gospodăriile de stat patronează 668 cooperative agricole de producție.

„CUPA AGRICULTURII" o nouă competiție de masă

De abia s-au încheiat întrecerile din cadrul celei de-a IV-a ediții a Spartachiadei de vară a tineretului, competiție ce a angrenat în întreceri aproape două milioane de tineri și tinere — și iată că o nouă competiție cuprinzînd 6 regiuni din Ardeal, vine să completeze și să facă legătura între această mare competiție de vară și întrecerile Spartachiadei de iarnă.

Noua competiție — rezervată exclusiv tineretului din mediul sătesc —, denumită de altfel „CUPA AGRICULTURII" va fi organizată pentru prima dată anul acesta și va deveni o competiție tradițională pentru sportivii din comunele și satele regiunii Stalin, Baia Mare, Oradea, Cluj, Hunedoara și Regiunea Autonomă Maghiară.

Noua competiție „CUPA AGRICULTURII" are ca scop dezvoltarea din punct de vedere organizatoric a asociațiilor sportive sătești, înființarea de noi secții pe ramuri de sport, descoperirea și ridicarea de noi elemente tinere din mediul sătesc, prin aceasta contribuindu-se la educarea oamenilor muncii de la sate, la succesul operei de transformare socialistă a agriculturii.

Prima ediție — cea din acest an — va cuprinde întreceri sportive la 4 discipline: fotbal, volei, atletism și popice, pentru băieți și **atletism și volei pentru fete.** Toate aceste întreceri sînt în curs de desfășurare, ajungînd în prezent la etapa intercomunală, pentru ca între **13—20 septembrie** să aibă loc **întrecerile raionale.** După care, la numai o săptămînă (27. IX.—4.X) la faza **interraională** vor fi desemnați cei mai buni sportivi ce în zilele de **10—11 octombrie** se vor întrece pentru cîștigarea dreptului de-a reprezenta regiunile respective în întrecerile finale ale „CUPEI AGRICULTURII". Intrecerile finale se vor desfășura în zilele de 23—25 octombrie 1959.

Avînd în vedere prevederile regulamentului, această competiție dotată cu „CUPA AGRICULTURII" este unică în felul ei, tocmai datorită faptului că fiind o întrecere a tineretului din mediul sătesc, toate etapele, — inclusiv finala pe cele șase regiuni — se vor desfășura în diferite comune și sate.

Intrecerile finale ale acestei competiții se vor desfășura în cinci comune și sate ale raionului Tg. Mureș pe discipline sportive astfel: întrecerile echipelor de fotbal se vor desfășura pe terenurile din comunele **Vărgata, Gălești, și Sînvasi,** iar băieții și fetele din echipele celor 6 regiuni își vor disputa întîietatea pe terenurile din comuna **Troița.** La Miercurea Niraj se vor întrece popicarii, iar comuna **Gălești** pe lîngă fotbal, va mai găzdui și întrecerile atleților și atletelor.

Această competiție a stîrnit un deosebit interes în rîndurile celor 68 asociații sportive din raionul Tg. Mureș, reușind pînă în prezent să angreneze numai în etapa intercomunală peste 60 de echipe de fotbal și tot pe atîtea de volei. Dar sportivii din acest raion, cărora le revine și sarcina de cinste de-a organiza aceste finale, nu numai că participă cu însuflețire în întreceri, dar lucrează intens pentru pregătirea unor terenuri cît mai bune pentru finaliștii „CUPEI AGRICULTURII". Ei se pregătesc din timp ca satele și comunele lor să fie cît mai frumoase, ca să-și primească oaspeții dragi. Chiar și sportivii cei mai mici — pionierii — în cadrul taberelor de vară pregătesc stegulețe și fanioane pentru împodobirea drumurilor satelor lor, cu ocazia acestor întreceri.

Membrii asociației sportive Nirajul din Miercurea Niraj, în frunte cu harnicul lor președinte — Deutsch Gyorgy — au reușit ca în cinstea acestei sărbători și întreceri sportive să facă din vechea lor popicărie una din cele mai bune piste de bitum din țară. S-a avut în vedere și ușurarea muncii arbitrului, care la această competiție va avea la dispoziție o instalație electrică ce va indica numărul și poziția popicelor doborîte de fiecare concurent, la fiecare lovitură. Pentru aceste amenajări sportivii din Miercurea Niraj au depus sute de ore muncă voluntară precum și o contribuție materială în valoare de peste 10.000 lei.

Nici cei de la asociația sportivă vecină — Platoul Nirajului — din comuna Vărgata, unde vor avea loc întrecerile de fotbal nu se lasă mai prejos. Ei au început construirea unei clădiri lîngă terenul de fotbal care va cuprinde două vestiare, un birou și o magazie. Muncile sînt în toi iar clădirea este aproape gata datorită muncii însuflețite a locuitorilor și sportivilor din comună, în frunte cu secretarul asociației sportive tov. Damo Arpad. La Gălești, membrii asociației sportive Stăruința vor amenaja pista de atletism din jurul terenului de fotbal, iar cei peste 160 de finaliști ce vor participa la întrecerile din această comună vor fi oaspeții locuitorilor care vor asigura sub această formă și cazarea tuturor concurenților. Cei din Troița, a căror echipă feminină de volei Voința a participat la finalele Spartachiadei de vară din acest an, vor fi gazdele întrecerilor de volei, pentru care vor construi două noi terenuri de joc (actualele două terenuri vor servi echipelor pentru antrenamente și încălzire).

Toate aceste întreceri sînt așteptate cu nespus interes de locuitorii acestor comune, precum și a celor din comunele învecinate, care cu această ocazie vor putea asista la întreceri sportive de un nivel mai ridicat. Aci se vor întîlni colectiviștii de pe valea Nirajului cu cei de pe Criș, țărani din țara Oașului cu cei din Hațeg și moți din munții Apuseni. Va fi o adevărată „olimpiadă" a oamenilor muncii din agricultură care după succesele obținute pe ogoare în decurs de un an de zile, se vor întrece și pe terenurile de sport.

FLOREA ROMULUS
președintele Consiliului raional U.C.F.S. Tîrgu Mureș

Succese ale agriculturii din R. D. Vietnam

NGHIEM-YUAH-YEM
ministrul Agriculturii și Silviculturii din R .D. Vietnam

Dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii constituie veriga principală a planului trienal de stat al Republicii Democrate Vietnam. In agricultură, producția bunurilor agricole constituie elementul esențial. In fiecare an, mai exact, în fiecare anotimp, întreaga populație a Vietnamului de Nord, populația rurală ca și cea orășenească acordă o mare atenție luptei pentru creșterea producției agricole.

In primăvara anului 1959, s-a obținut o recoltă extrem de bogată, de orez de primăvară, care depășește cu 250.000 pînă la 500.000 tone cele mai frumoase recolte de primăvară obținute în trecut. Producția medie la hectar a atins 21 de chintale, adică a crescut cu 16—75 la sută față de recoltele anilor precedenți. De menționat că recolta din primăvara acestui an este mai bună chiar decît recoltele de toamnă realizate înainte de 1957, constituind un fapt fără precedent.

In cursul muncilor din acest an, în toate provinciile R. D. Vietnam a luat o mare dezvoltare mișcarea pentru reînnoirea tehnică. Pretutindeni s-a procedat la îngrășarea sistematică a terenurilor destinate orezăriilor, fiecare hectar primind în medie peste 8 tone de îngrășăminte, adică de două și chiar de trei ori mai mult decît în anii precedenți. Metoda semănării în rînduri dese a fost, de asemenea, aplicată pe scară largă (25 de tufe pe metrul pătrat, în loc de 9, 10 sau 15 cîte se semănau în anii precedenți). Pe parcelele destinate experimentării s-au obținut recolte record de 50—60—80 și chiar 120 de chintale la ha, confirmînd astfel eficacitatea noilor metode agrotehnice.

Trebuie să subliniem faptul că mișcarea pentru reînnoirea tehnică a fost mult favorizată de dezvoltarea cooperativelor agricole, care au avut o contribuție de primă importanță în popularizarea noii agrotehnici. Foarte multe cooperative au dobîndit recolte medii de 30—40 chintale la ha depășind cu mult recoltele obținute de către țăranii individuali. Bunele rezultate se datoresc în mare măsură și sprijinului dat de autoritățile administrative regiunilor lovite de secetă, de taifun, de inundații etc. In vechiul regim, un astfel de ajutor nu se putea concepe.

Succesele amintite mai sus dovedesc odată mai mult importanța luptei revoluționare duse de oamenii muncii din R. D. Vietnam în domeniul agriculturii.

Dar recolta de primăvară nu e decît una din sarcinile planului pe anul 1959. Poporul vietnamez va lupta cu hotărîre pentru a obține și o recoltă de toamnă îmbelșugată.

Sarcina e desigur, grea dar datorită noilor transformări revoluționare, conducerii înțelepte a partidului și guvernului, recolta din toamnă va înregistra o mare creștere.

Cumplita exploatare a țărănimii braziliene

Brazilia. Cea mai întinsă țară din America de sud, cu populația cea mai numeroasă: 8.516.000 km pătrați, 68.000.000 locuitori. La cifrele acestea ar trebui să mai adăugăm: bogății naturale, păduri, minereuri și cele create de mîna omului: uriașe plantații de trestie de zahăr și cafea, culturi de bumbac etc., toate muncite de țăranii robi ai acestei țări bogate dăruită de natură.

149.000 de proprietari-moșieri dețin 75 la sută din terenurile cultivabile, în timp ce 10 milioane de țărani n-au nici o brazdă de pămînt. Țărănimea reprezintă peste trei sferturi din populație. Mai mult de jumătate din ea se compune din femei, din care 73 la sută sînt analfabete.

Munca pe plantații este îngrozitoare, exploatarea atingînd forme care întrec orice imaginație.

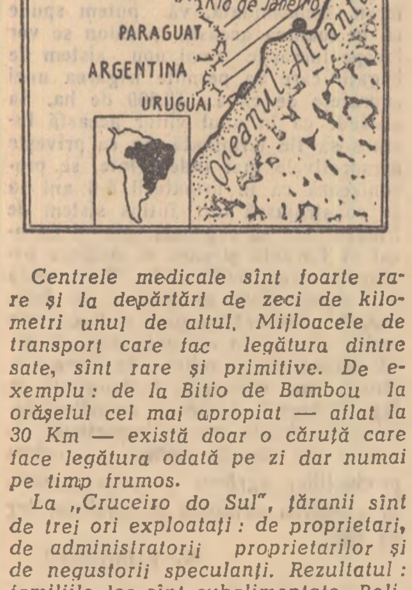
Milioane de țărani trăiesc în așa numitele „ranchos" șiruri de cocioabe în care stau de-a valma oamenii și animalele de muncă. Țăranii lucrează din zori și pînă-n seară pe pămînturile moșierilor, sau pe cîte un petec de ogor arendat. Plata pentru ziua de muncă de peste 12 ore este de batjocură. De pildă, pe plantațiile de trestie de zahăr, se plătesc 106 cruceiros pe zi, adică mai puțin de jumătate decît este necesar numai pentru hrană. Această situație există nu numai în estul țări pe plantațiile de trestie de zahăr și bumbac, dar și în centrul Braziliei, unde se cultivă porumbul ca și în nord, unde cresc — udate cu lacrimile celor exploatați — cafeaua și orezul.

Țărancă zilieră pe plantațiile de trestie de zahăr „Uzina Santa Barbara Do Oeste"

Femeile, țărăncile braziliere o duc și mai greu. Din 2.500.000 de femei, doar 700.000 primesc plată pentru munca lor pe moșii, plată mult mai redusă ca plata făcută unui bărbat. Celelalte femei muncesc fără plată, ajutînd bărbatului.

Copiii merg și ei la muncă, peste 12 ore pe zi, adesea începînd de la vîrsta de cinci ani. Trăiesc aproape dezbrăcați și cea mai mare parte nu pot merge la școală, pentru că în majoritatea satelor școli nu există. Statul nu se îngrijește să facă școli, iar în puținele locuri unde există se datoresc efortului personal al țăranilor înșiși.

Creșe, cămine sezoniere, nu există nici măcar în visele țăranilor brazilieni. Ceva mai mult. La plantațiile de cafea din Santa Rosa, lîngă San Paulo — de pildă — dacă o țărancă este prinsă că-și alăptează copilul în timpul celor 12 ore de muncă, i se scade salariul pe trei zile, iar cînd este prinsă încă odată este concediată.

Centrele medicale sînt foarte rare și la depărtări de zeci de kilometri unul de altul. Mijloacele de transport care fac legătura dintre sate, sînt rare și primitive. De exemplu: de la Bitio de Bambou la orășelul cel mai apropiat — aflat la 30 Km — există doar o căruță care face legătura odată pe zi dar numai pe timp frumos.

La „Cruceiro do Sul", țăranii sînt de trei ori exploatați: de proprietari, de administratorii proprietarilor și de negustorii speculanți. Rezultatul: familiile lor sînt subalimentate. Bolile fac ravagii. Imbrăcămintea se reduce doar la o zdreanță de șorț sau o cămașă peticită. Muncitorii agricoli sînt plătiți doar cu 50—60 cruceiros pe zi. De multe ori, pentru o sumă cu care se poate cumpăra doar un kilogram de fasole, sînt nevoiți să muncească la proprietar cîte 3—4 membri de familie.

— Muncitorii agricoli au nevoie de pămînt pentru a-și salva viața, a spus la reuniunea Consiliului Reprezentanților Uniunii Cultivatorilor și Muncitorilor Agricoli din Brazilia, țăranca Isaura Barros da Silva, mamă a 8 copii. Copiii mei — cel mare are 15 ani — ajută pe tatăl lor la munca cîmpului, pe haciluda (moșia) „Presidente Prudente". Soțul meu muncește de dimineață pînă în noapte, fără a putea să-și astîmpere foamea lui și a copiilor. Nu avem lapte pentru cei mici și nici cafea. (In Brazilia pentru a se menține prețul ridicat, cafeaua este azvîrlită în ocean ori servește drept combustibil la locomotive). Facem eforturi disperate, dar fără rezultat. Situația se înrăutățește pe zi ce trece. Reforma agrară se impune. Un petec de pămînt pentru fiecare ne-ar mai ușura puțin mizeria..

★

Pentru a ușura cît mai mult și pentru a alunga mizeria și crunta exploatare a țărănimii muncitoare, luptă comuniștii din Brazilia în frunte cu partidul lor, conducînd întregul popor muncitor spre libertate și o viață fericită.

ANTON ALEXE

Scurte știri sportive

● La 27 septembrie va avea loc faza regională a competiției sportive de masă „Cupa Moldovei", deschisă tinerilor și tinerelor de la sate. Așa după cum am anunțat, la această competiție, care cuprinde disciplinele volei, fotbal, atletism, oină și trîntă, participă sportivi din regiunile Suceava, Iași, Bacău, Galați și Constanța.

● A 2-a ediție a concursului republican de călărie sătesc se va desfășura între 22 și 25 octombrie pe hipodromul de stat din Craiova. La această competiție participă călăreți de la gospodăriile agricole de stat și colective și de la hergheliile de stat.

● In zilele de 19 și 20 septembrie va avea loc la Călărași un interesant concurs de călărie dotat cu „Cupa Recolta". La această competiție organizată de U.C.F.S. regiunea București, participă numai sportivi din mediul sătesc.

Anunț

Institutul Agronomic „T. Vladimirescu" din Craiova anunță pe cei interesați că pentru concursul de admitere din 15—25 septembrie 1959, atît pentru Facultatea de Agricultură cît și pentru Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, se primesc înscrieri pînă în ziua de 14 septembrie 1959.

Pentru concursul de admitere la Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, cursuri fără frecvență, concurs ce se va desfășura între 25 septembrie — 3 octombrie 1959, înscrierile se primesc la Secretariatul Facultății de Mecanizare, str. Al. I. Cuza Nr. 31.

Evenimentele din Laos

In ultimele zile, în presă apar tot mai multe știri despre situația din Laos, țară așezată în peninsula Indochineză, în vecinătatea R.D. Vietnam. Ca și Vietnamul, Laos a fost multă vreme sub stăpînirea colonialiștilor francezi. Inainte cu cîțiva ani și în timpul celui de al doilea război mondial, Laosul a fost stăpînit de imperialiștii japonezi. In timpul ocupației imperialismului japonez, poporul din Laos a dus o aprigă luptă de eliberare. In această luptă, au fost create puternice unități militare revoluționare, cunoscute sub denumirea de Patet Lao.

După înfrîngerea militariștilor japonezi, colonialiștii francezi au pus din nou stăpînire pe Laos. Reacțiunea internă din Laos, sprijinită de cercurile imperialiste de peste hotare, a socotit că poporul laoțian și-a vărsat sîngele luptînd împotriva ocupanților japonezi, din dorința de a-și vîrî din nou grumajii sub jugul robiei. In consecință, ei au hotarît interzicerea existenței unităților revoluționare Patet Lao. Ani în șir, în Indochina au fost lupte crunte între forțele reacționare sprijinite de imperialiști și forțele revoluționare.

In 1954, prin acordurile de la Geneva, s-a pus capăt războiului din Indochina, recunoscîndu-se, printre altele, existența legală a unităților Patet Lao.

Reacțiunea din Laos, sub directa încurajare a cercurilor imperialiste de peste hotare, a încălcat însă hotărîrile de la Geneva. In anii 1955—1956, ea a organizat numeroase campanii împotriva forțelor Patet Lao, cu scopul de a le lichida. Incercările reacțiunii au fost zădărnicite și guvernul reacționar Katay silit de presiunea poporului a demisiona. A fost format apoi un guvern de coaliție națională, care și-a luat obligația să respecte acordurile de la Geneva și a început să le traducă în viață.

Prin diferite uneltiri și presiuni, cu ajutorul reacțiunii interne, cercurile imperialiste au înlăturat însă curînd guvernul de uniune națională, aducînd la putere un guvern reacționar, în frunte cu Fui Sananikone. Acest guvern a denunțat acordurile de la Geneva. Cu cîteva luni în urmă, guvernul condus de Sananikone a pornit o acțiune sîngeroasă împotriva unităților Patet Lao, cu scopul de a provoca un nou război civil. Paralel cu aceasta, au fost luate măsuri de represiune și teroare împotriva celor bănuiți că simpatizează cu mișcarea revoluționară de eliberare națională. Ceva mai mult, guvernul reacționar din Laos, sprijinit de cercurile imperialiste, a adresat o scrisoare O.N.U. prin care acuză fără nici un temei R.D. Vietnam de agresiune și cere să i se dea ajutor, trimițîndu-se în Laos forțe armate speciale O.N.U.

De curînd, Consiliul de Securitate a ținut o ședință în care, încălcîndu-se Charta O.N.U. și regulile de procedură, a fost aprobată o rezoluție potrivit căreia a fost creat un „subcomitet special" în vederea studierii materialelor privind situația din Laos și a întocmirii unui raport către Consiliul de Securitate.

In realitate, așa cum a arătat delegatul sovietic A. A. Sobolev, măsurile luate de Consiliul de Securitate constituie un precedent primejdios care poate duce la urmări grele. Aceasta cu atît mai mult, cu cît, așa cum arată însăși presa capitalistă, este vădit amestecul cercurilor imperialiste americane în Laos.

Astfel, așa cum arată Agenția „Asociated Press" la 7 septembrie au aterizat, în Vientiane, două avioane cu grenade și muniții. Corespondentul agenției engleze „Reuter" anunță că în cadrul ajutorului acordat armatei regale a Laosului, care a dezlănțuit războiul civil împotriva forțelor progresiste, vor sosi în fiecare zi la Vientiane, cîte 7 transporturi cu armament american. Corespondentul din Bangkok al ziarului „New York Times" anunță și el că trupele tailandeze sînt gata de luptă și vor trece în Laos, la prima cerere a guvernatorului regal al Laosului. Ziarul „New York Herald Tribune" a publicat un articol al corespondentului său din Laos, în care arată că actualul guvern „a fost format cu cel mai activ sprijin american".

Săptămînalul francez „Tribune des Nations" respinge afirmațiile guvernului regal al Laosului, reluate de anumite cercuri din Occident, în legătură cu un pretins „amestec" al R. D. Vietnam în conflictul intern din Laos. „Situația din Laos — scrie revista — a fost provocată, fără îndoială, de alăturarea guvernului Fui Sananikone la politica anticomunistă a S.E.A.T.O.". Revista citează cuvintele lui Norodom Sianuk, primul ministru al Cambodgiei, care, așa cum arată săptămînalul, „vorbește în mod evident în cunoștință de cauză", și trebuie să păstreze o strictă neutralitate și să respecte acordurile de la Geneva.

Poporul din Laos nu se lasă intimidat de amenințări. El vrea să trăiască liber și va lupta din toate puterile pentru libertatea și independența sa. Va face totul să izbîndească.

Alături de toate popoarele lumii, poporul romîn privește cu simpatie lupta poporului din depărtatul și frățiosul Laos. El cere să fie înlăturat orice amestec al cercurilor imperialiste în treburile interne ale Laosului, să se pună capăt războiului civil stîrnit de guvernul reacționar al lui Sananikone.

Țăranii somalieni luptă pentru eliberarea țării lor

Ziarul „Voice of Ethiopia", care apare la Addis Abeba a publicat de curînd o știre potrivit căreia triburi întregi de berberi din Somalia britanică trec frontiera în Etiopia pentru a se organiza în vederea unor acțiuni viitoare pentru eliberarea țării de sub jugul colonialiștilor englezi...

„Voice of Ethiopia", scrie că vîntul independenței a început să bată în acest „colț liniștit" al Africii, așa cum obișnuiesc colonialiștii englezi să-l numească. Perspectiva eliberării populației din Somalia britanică — încheie acest ziar — este pe cale de a deveni în curînd realitate...

G. C.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".